ANUL I.

6 pagini 3 lei

Vineri 15 Octombrie 1937

GRATUIT

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Administrația .... 4.85.82; Direcția Redacția ... 4.84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Un nou comerciant romîn

Regret din inimă că — reluîndu-mi, odată cu încetarea vacanței universitare, sediul la Cernăuți — n'am putut fi de față la serbarea de inaugurare a Consumului Legionar din Obor, despre care știri prin Buna Vestire mă ajung abia acum, prin aste amircuri sadagurene.

Căpitanul a pornit la o reînviere a comerțului rominesc.

Celace multora nici prin gînd n'a trecut, celace mai tuturor și se părea pînă azi o imposibilitate, Corneliu Zelea Codreanu va înfăptui: reașezarea în mîna Romînului — cu bogății cu tot, a țărei acesteia din care nouă zecimi zac în stăpînirea streinului.

În concepția legionară asistăm la o nouă invazie hunică a teritoriului nostru. Hunul, ostrogotul, de data aceasta e (cu multiplicate, rafinate forțe) speculantul strein, miriapod blestemat, pe care în cinci ani după strecurarea frauduloasă peste graniță, îl vezi șef de industrie și milionar în țara romînească.

Numai în coloniile cu mult ante-belice aventurierii se duceau și în cîțiva ani veniau acasă să mai vie și ălalți, că au dat lovitura!

Sîntem din acest punct de vedere ultima colonie de pe fața globului. Numai la noi vine oricine, oricum, face orice, oricum, și ajunge oricînd, oricum, milionar. Pe temeiul mizeriei și capitulărei noastre.

E o stare ce nu se mai poate îndura. S[ă] nu-mi vorbească nimeni de libertate în țara noastră. Nu sîntem liberi nici măcar ca popor. Sîntem o pleavă de coloniști, în exploatarea streinului cu ghișeu în Apus și interpuși la diverse ministere.

Arunc de aci unde mă aflu ... tuturor politicianilor care au cîrmuit pînă acum țara aceasta, și n'au făcut un gest, nu s'au sesizat măcar, împotriva iobăgiei pe care zi de zi, societate cu societate, excrocherie cu escrocherie (plus defraudarea fiscului) streinul a impus-o ca pe un nou statut neamului acestuia cu lenea în pantaloni și ideologia la Geneva.

«În această luptă surdă, aveți un frate în plus și un soldat care va ști să țină în respect și să îngenuche orice pretenție streină; și care azi prin luptă, mîine prin biruința mișcărei legionare, va reface străvechea glorie a negustorimei romînești, clăditoare de biserici, de spitale și ajutătoare a țărei».

Iată cuvinte de hrisov, cuvinte ce vor rămînea lozincă de foc pentru generații ce au să vină.

S'a țipat mereu, în articole de lege sau comunicate de ziar, întoarcerea romînului la comerț și meserii. Se pare că fiecare ministru romîn vrea să ceva... De unde, cîteva școli de meserii și cămine de ucenici în plus...

Ați văzut vreo schimbare?

Dar cine a văzut un restaurant sau vreo casă de consum legionară a văzut schimbarea.

A văzut un soldat — cum spune Căpitanul, și vă rog să-l credeți! — un soldat legionar, venind cu fanatism acolo unde alții vin cu speculă; luptând cu jertfă acolo unde alții pun sperț și escrochirie, ca să dea un nou comerț neamului acestuia.

Comerțul de odinioară, temător de Dumnezeu, ajutător de lume, ctitor de biserici și spitale.

Negustorii pe care-i vedem pomeniți azi numai în lespezi de biserică și pe care N. Iorga cu greu îi desgroapă într'o mare carte a sa, Corneliu Zelea Codreanu îi trezește în legionarii lui.

Un mare cadou făcut țărei, un act de eliberare impus unei istorii iobage.

Cernăuți, 7 Octombrie.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

Martirii neamului: Horia, Cloșca și Crișan

1-14 Octombrie 1916

Printr'o curioasă potrivire se împlinesc astăzi douăzeci și unu de ani dela cea mai fericită zi din viața generalului Cantacuzino.

La 1/14 Octombrie 1916 Regele Ferdinand cita pe întreaga armată pe colonelul Cantacuzino prin faimosul Ordin de Zi.

De atunci, toată mulțimea de decorații mari și rare care îi acoperea pieptul era socotită de bătrânul ostaș ca mai puțin de preț decât o vorbă a înaltului Ordin de Zi.

Și avea dreptate. În Octombrie 1916 începuseră zilele negre ale războiului nostru. După avântul entuziast al înaintării în Ardeal, venea retragerea. Retragere și rezistență pentru a cărei umilinți și mizerii armata noastră era mai puțin pregătită sufletește decât pentru atac și izbândă.

Pe unii începuse să-i cuprindă desnădejdea fără leac. Vedeau în negru nu numai ce era negru ci și toate câte erau spre laudă în armata noastră și în soldatul nostru.

Atunci începe să se împrăștie în țară povestea vitejiei colonelului Cantacuzino-Grănicerul, a minunilor ce le săvârșise cu un pumn de oameni, grație disprețului lui pentru moarte și a tăriei sufletului său.

Înaltul Ordin de Zi cetit în fața frontului în toate unitățile armatei — dovedea — că povestea e adevărată.

Și pentru cei ce nu voiau să se lase pradă desnădejdei, pentru cei care credeau în norocul și virtuțile neamului nostru, citarea colonelului Cantacuzino Grănicerul, era semnul că ei aveau dreptate. Că niciodată nu e prea târziu pentru a ridica, o țară și un neam. Că vom învinge.

GRIGORE MANOILESCU

Salariile

Am publicat ieri, în acelaș loc, un articol al unui colaborator ocazional, d. Nae Eremia «Tragedia funcționarilor de stat».

Mărturisesc că din toată discuția ce se poartă în presă asupra salariilor mi s'a părut articolul cel mai precis și mai emoționant în acelaș timp, de aceia i-am și făcut loc în fruntea gazetei noastre, deși autorul e un necunoscut pentru noi.

În clipa de față problema salariilor a devenit acută, dureroasă. Ea se rezumă lapidar astfel: *prețul vieții s'a scumpit în proporție de 30—35 la sută, salariile au rămas staționare. Deci avem propriu zis o scădere a salariilor reale cu 30—35 la sută.*

Soluția problemei? Toată lumea răspunde simplist: *creșterea salariilor.*

Firește că necesitatea adaptării salariilor la costul actual al vieții e stringentă. Dar creșterea salariilor nu rezolvă decât unul din aspectele chestiunei. Căci problema salarizării are la noi mai multe aspecte dureroase pe care voi încerca să le prezint în articolul de față.

Salarii prea mici

Firește criza de astăzi e determinată, cum am arătat mai sus, de neadaptarea salariilor la scumpirea vieții. Dar chiar înainte de ivirea ei și chiar dacă salariile vor fi majorate cu 30 la sută, totuși ele rămân *mult prea mici.*

Comparativ cu țările aflate pe aceiași treaptă de civilizație cu noi, salariile ce se plătesc în România *tuturor* categoriilor de salariați ai statului — administrație, școală, armată, magistratură, corp tehnic, etc. — sunt *foarte mici.*

De aci nu numai o situație dureroasă pentru toate categoriile de salariați, ci și o *desorganizare a aparatului de stat însuși.*

Ne plângem de venalitate și de corupție? E firească. Cum vreți ca un om care duce mizerie să nu fure sau să nu se lase sperjuit?

Cele mai capabile și mai cinstite aparate de stat din lume — cel austriac sau cel britanic — au avut întotdeauna drept dogmă: *salarii mari.*

Așadar o politică de stat, politica statului viitor, va trebui să tindă la o permanentă ridicare a standardului de viață a funcționarilor săi, la o treptată ridicare a salariilor, spre a le aduce la nivelul european.

Firește asta nu se poate realiza într'un an doi, ci într'una sau două decade. Este o operă de mare anvergură și de lungă durată.

Dar deocamdată, cu actualele posibilități, ce s'ar putea face pentru a îmbunătăți soarta tuturor salariaților?

Minimum și maximum de salariu

Camaradul nostru Alexandru Constant a arătat în câteva judicioase articole că statul păstrează față de angajații săi mentalitatea capitalistă a oricărui alt patron.

Statul vede problema salariilor printr'o singură prismă: aceia a posibilităților bugetare. Restul nu-l interesează. Mai ales nu-l interesează un lucru esențial, acela dacă *funcționarul poate trăi cu salariul ce i-se plătește.*

Cum să poată trăi *onest* zecile de mii de mici funcționari care primesc în mână între 2500—3000 de lei?

Ei bine aci trebue să intervină prima reformă. Trebue ca statul să se preocupe de posibilitățile de trai ale funcționarilor săi. De aci necesitatea stringentă a unui *minimum de salariu* corespunzător unui *minimum de existență.*

Trebue să se calculeze pe regiuni — în funcție de câteva date esențiale: locuință, pâine, carne, lapte, legume, stofă, ghete, medicamente — suma *minimă* cu care poate trăi un om, această sumă trebue considerată ca *minimum de salariu.*

Ori de câte ori prețul articolelor fundamentale suferă variații mai mari de 10% statul trebue să adapteze salariile de noile condițiuni de viață.

Această plafonare în jos trebue să aibă drept corespondent și o plafonare în sus.

E intolerabil ca în timp ce zeci de mii de funcționari duc mizerie, în timp ce magistrați și ofițeri distinși sunt strâmtorați, câțiva domni directori de minister sau funcționari favoriți să încaseze zeci de mii de lei, cumulând salarii, diurne, jetoane, indemnizații, deplasări.

Deaceia e indispensabilă o politică menită să niveleze diferențele revoltătoare între salariile celor mici și salariile celor mari.

Legiferarea unui *maximum de salariu* — variabil și el conform acelorași criterii — nu trebue să întârzie.

Individualizarea salariului

A doua reformă necesară și posibilă este *individualizarea salariului.*

Rigurozitatea mecanică inumană, de astăzi trebue să dispară.

Trebue introdus criteriul sarcinilor familiare.

Ni se va răspunde «bine dar există și astăzi». Criteriul există dar aplicarea lui e o adevărată batjocură. Dacă ești căsătorit sau ai copii ți se acordă sporuri caraghioase, ridicol de mici 50-100-200 de lei.

Ei bine — mai ales în actualul moment istoric — când individualismul frenetic dispare, când toate țările sănătoase se preocupă intens de refacerea familiei trebue ca această preocupare să se vădească și în sistemul de salarizare.

Asta presupune sporuri *efective, substanțiale* pentru sarcini familiare.

*

Iată ce se poate face chiar astăzi pentru a îmbunătăți soarta salariaților. Sunt lucruri de bun simț, de omenie care cer numai bună-voință și cinste.

Se va pune oare în aplicare statul demo-liberal? E puțin probabil.

Din fericire — ca în toate domeniile vieții naționale — schimbări radicale se vor produce curând și aci.

Biruința legionară se desenează clar la orizont.

MIHAIL POLIHRONIADE

Flagrant delict sovietic

S'a încercat din nou torpilarea unui vas de război neutru de către un submarin «misterios».

După cazul italian «Barletta», după crucișătoarele germane «Deutschland» și «Leipzig», iată vine astăzi rândul bastimentelor engleze: «Havok» întâi, iar acum, în urmă «Basilisk».

Până astăzi toate încercările de torpilare rămâneau învăluite în cel mai profund mister. Întotdeauna submarinul pirat reușea să dispară și toate cercetările flotelor naționale rămâneau zadarnice. Se produceau confuzii, se nășteau legende. Profitând de ceața nelămuririlor — prezența submarinelor misterioase — presa iudeo-masonică din întreaga lume insinua statele naționaliste totalitare acuzându-le de lașitate și piraterie.

De astădată însă, s'a făcut lumină. Confuzia s'a risipit: submarinul pirat a fost roșu. Aparține guvernului comunist spaniol. Guvernul alegsit recunoaște presa franceză — amică, — recunoaște chiar guvernul din Valencia însuș, care face scuze.

Opinia publică internațională este lămurită: luminată: atacatorii, misterioșii, asasinii marinarilor italieni și ai celor germani de pe «Deutschland», sunt în solda Valenciei, în ordinul Moscovei.

Dar ce scop urmăresc Sovietele? Care este planul comunist cu aceste repetate agresiuni?

Situația frontului popular în Spania devine din ce în ce mai grea. Înfrângeri pe front, revolte și lupte de stradă în spatele frontului. A pierde partida în Spania, însemnează pentru Moscova — care s'a angajat cu toate forțele — o considerabilă diminuare de prestigiu în întreaga lume. Deaceea Kominternul caută cu orice chip să arunce forțe noi, proaspete, în luptă, ca să salveze situația.

Există o tensiune în Mediterana. Între Franța și Germania pe de o parte, între Anglia și Italia, pe de alta. Cu sistemul submarinelor necunoscute, cu atacurile veninoase ale presei de stânga, cu acuzațiile reciproce, încordarea s'ar fi mărit la maxim, și în cele din urmă, sigur, conflictul ar fi izbucnit. Din Mediterana ușor s'ar fi întins în întreaga Europă, antrenând țările aliate marilor puteri și vechile rivalități sud-estice, iar în urmă — prin coloniile beligeranților — globul tot ar fi fost prins în vârtejul morții.

Războiul odată început în Mediterana, repede s'ar fi transformat într'un nou măcel mondial.

Dată fiind perfecțiunea noilor metode de ucidere, indiferent de partea cui ar fi fost victoria, întregul pământ s'ar fi transformat într'un imens morman de ruine și de cadavre.

După hecatombă, Sovietele — fără nici un obstacol în luptă — cu puteri intacte, ar fi pornit la cucerirea lumii.

Iar visul lui Israel, visul de veacuri al profeților, ar fi fost înfăptuit, odată, realizat.

Astăzi, prin neîndibăcia unui comandant de submarin, urzeala a fost demascată.

Sovietele sunt prinse în flagrant delict.

Iar marile puteri încep să-și dea seama de cursa ce li se întindea și se opresc la marginea de prăpastie.

IOAN VICTOR VOJEN

Egiptul se înarmează

CAIRO, 14 (Rador). — Consiliul de miniștri a aprobat deschiderea unor credite suplimentare, ce se ridică la suma de 1.150.000 lire egiptene, pentru a se constitui în timpul cel mai scurt noi batalioane de infanterie de câte 800 de oameni fiecare.

Ministerul de război va cumpăra 18 avioane de vânătoare.

Aceste măsuri dovedesc că guvernul egiptean, îngrijorat de desvoltarea situației internaționale, este hotărît să grăbească crearea unei armate naționale.

În ultima vreme a fost activată și construirea de șosele militare, prevăzută prin noul tratat anglo-egiptean.

Presa continuă a-și exprima îngrijorarea în legătură cu unele informații după care italienii ar fi clădit un aerodrom militar la Djebel Akhdar, la frontiera spre Sudan.

Comitetul de neintervenție și problema retragerii voluntarilor străini din Spania

Mari frământări politice

BERLIN, 13. (Radiopress) — Telegramele ziarelor berlineze primite din Londra anunță:

Ziarul «Daily Express» comunică: d. Charles Corbin, ambasadorul francez la Londra, a adus la cunoștința d-lui Eden, în numele guvernului din Paris, că Franța se va abține dela redeschiderea frontierei pireniene, sub condiția, însă ca durata negocierilor, privitoare la rechemarea voluntarilor străini din Spania în sânul comitetului de neintervenție, să fie limitată la cel mai scurt timp posibil.

Ziarele londoneze informează că suszisul comunicat al guvernului francez, după interpretarea cercurilor politice pariziene, reprezintă «o concesiune» din partea Franței, care face «o ultimă încercare pentru salvarea idealului de neintervenție».

Dacă și această încercare ar eșua, guvernul francez va cere ca guvernul britanic să coopereze cu Franța pentru luarea măsurilor celor mai drastice, ce vor include nu numai redeschiderea frontierei din Pirinei, dar și o ocupație pașnică a insulei Minorca.

Ziarul «Daily Mail» comunică cu acest prilej că guvernul britanic n'a putut să dea nici o asigurare guvernului francez în ce privește cooperarea sa la această linie de acțiune.

Totuși agenția Stefani comunică din Paris că ziarul francez «Epoca» destăinuește: guvernele din Paris și din Londra au examinat posibilitatea ca flotele lor militare să facă în Mediterana «o demonstrație pașnică», în cursul căreia trupele de uscat să fie debarcate în insula Minorca.

OVIEDO, 14 (Rador). — Corespondentul agenției «D. N. B.» transmite:

După ce au sfărâmat rezistența inamicului, forțele naționaliste au ocupat întregul masiv al munților Sierra Trabe, la sud-est de Oviedo.

*

LONDRA, 14 (Rador). — Convocarea pentru Sâmbătă a comitetului de neintervenție, cu scopul de a se ajunge la o retragere grabnică a voluntarilor din Spania, este prezentată de cercurile bine-informate engleze drept primul rezultat al conversațiilor franco-britanice.

Este probabil că lordul Plymouth, deschizând ședința comitetului de neintervenție, va sublinia inconvenientele pe care le-ar avea dacă discuțiile ar căuta să aibă un caracter dilatoriu. Această hotărîre de domeniul procedurei dă deplină satisfacție guvernului din Roma. Se speră să atât Roma cât și Moscova vor da dovadă de o colaborare activă. Măsurile ce pot fi luate de Anglia și Franța, dacă ultima sforțare de conciliație nu va reuși, continuă să formeze obiectul tratativelor diplomatice dintre Londra și Paris, fără însă a se preciza deocamdată cari ar fi eventualitățile luate în considerare. Ele vor fi legitime numai în cazul când ar trebui să se recunoască falimentul politicei de neintervenție, și aceasta ar elibera de obligațiile lor pe toți cei cari au semnat acordul de neintervenție în Spania.

D. Eden a primit aseară pe ambasadorul Franței la Londra, punându-l în curent cu deliberările consiliului de miniștri.

Un om mai puțin

O clipă, o clipă doar, și s'a stins un OM.

Un OM, în tot ce cuvântul acesta are mai Dumnezeiesc în el, un OM în tot ce vorba aceasta are în ea mai grav, mai desăvârșit,

Și dacă moartea cu profunzimea-i neînțeleasă, a smuls vieții prin suferință pe acel ce s'a numit GENERALUL CANTACUZINO GRĂNICERUL, tot moartea prin neînțeleasa-i profunzime, ne face să pricepem înfiorați de durere dar și înfrigurați de mândrie că din mijlocul nostru n'a plecat spre viața veșnică un oarecine, n'a plecat un om de rând, ci a plecat așa cum nu pleacă decât foarte rar în viață, la sute de ani odată, un OM.

În dimineața zilei de 9 Octombrie 1937, Țara Românească a numărat cu jale, un OM mai puțin.

Și neamul nostru care a umplut istoria în alte timpuri cu Voevozi ca Ștefan sau Mihai, cu oameni politici ca Ion Brătianu sau Mihail Cogălniceanu, cu poeți geniali ca Eminescu sau învățați ca Hașdeu, a trebuit să se mângâie acum în veacul acesta de decădere și mizerie, dăruind Istoriei poate pe singurul OM plămădit din aluatul din care se plămădesc adevărații oameni mari, pe GENERALUL GHEORGHE CANTACUZINO.

Viță de Voevozi, boier curat, arăta în toată înfățișarea lui obârșia sa nobilă, fără mândrie deșartă, fără laude goale.

Un viteaz neînfricat și fără pereche în războiu, și în viața de toate zilele a fost tot un viteaz.

Ca și în războiu, a înfruntat cu mândrie și dispreț, pe toți tiodiașii vieții politice, cari nefiind deprinși să vadă în jurul lor un OM, ce nu s'a clintit o clipă în toată viața din drumul drept al cinstei și al jertfei, l-au socotit smintit.

Și spre deosebire de aceștia toți, cari în politică văd doar mijlocul de a se îmbogăți cât mai repede, smintitul acesta a dăruit întreaga sa avere, partidului politic din care a făcut parte, cu inima împăcată că o dăruiește Țării.

Și smintitul acesta, a luptat în războiul de întregire cu atâta vitejie, încât a trecut în Legendă.

Și smintitul acesta, la vârsta de 83 de ani, a suferit fără murmur, luni de zile de închisoare, pentru credința sa politică neclintită.

Și smintitul acesta, bolnav fiind a plecat de două ori peste mări și țări, străbătând mii de poște ca în numele credinței și al iubirii de neam, să dăruească o sabie de onoare unui viteaz Spaniol și să aducă în Țară, trupurile eroilor săi fii sufletești MOȚA și MARIN.

Și smintitul acesta, nu s'a împiedecat nici de vârstă, nici de boală, ca să muncească fără preget, până în ultima clipă a vieții sale zbuciumate, în partidul al cărui președinte era, pentru a creia oameni de caracter, care să însemneze temelia de viitor a neamului, pe care l-a iubit atâta.

N'a fost clipă din viața sa, în care gândul și fapta să nu fie puse cu spirit de jertfă în slujba neamului românesc, acoperit de nevoi și suferinte.

Bătrân și totuși veșnic tânăr, îngăduitor și totuși plin de eroism, grav și muncitor, modest, lipsit de orgoliu și vanitate, cinstit în sensul cel mai profund al cuvântului, GENERALUL CANTACUZINO a fost nu numai cel mai desăvârșit patriot, pe care l-a născut ROMÂNIA MARE, dar desigur ultimul OM, care a închis ochii în ziua de 9 X 937.

Marius Constantinescu
Căpitan Invalid

Cronica literară

Teofil Lianu.— Curcubeu peste ţară.—Recenzie precedată de un scurt examen de conştiinţă

De ani de zile se plânge lumea, prin gazete, că poezia este un lucru căruia de mult i s'a pus cruce din lipsă de amatori şi că poeţii sunt nişte păsări din ce în ce mai rare.

E adevărat că lumea nu s'a prăpădit niciodată după ale muzelor, iar soarta poeţilor prea tineri a fost întotdeauna tristă. Pentrucă toţi cei capabili de a pricepe poezia au avut întotdeauna peste două mii de ani de poezie pe toate tonurile, în toate limbile şi ajungând toate culmile. Poetul tânăr nu a interesat niciodată decât pe ceilalţi poeţi tineri şi uneori pe critici.

Poezia ca fapt de creaţie este însă departe de a-şi paraliza manifestările iar poeţii sunt un sol de fluturi cari umplu grădina acestei încăpătoare lumi. Doar că repet situaţia acestor fluturi sglobii şi freamătători este foarte tristă şi poate nu din pricina gloriei lui Shakespeare, Goethe, Ronsard, Homer şi mai ştiu eu cine. Cei mai mulţi dintre aceşti fluturi sunt atât de cuviincioşi şi au o atât de strictă ierarhie a valorilor încât nici nu se apropie de titani, măcar spre a-l ceti. Pentru a nu pluti în neant să localizăm discuţia la noi acasă. Există în clipa de faţă în România-Mare cel puţin câteva duzini de foarte tineri poeţi cari luptă cu disperare pentru poezie. Fără discuţie cei mulţi dintre ei sunt naivi, alţii chiar proşti sau n'au niciun pic de talent. Totuşi au obsesia aceasta nevinovată a poeziei şi fac ce fac, se mai împrumută, mai rabdă de foame şi scot o carte.

E adevărat că sacrificiile astea ar putea fi făcute cu mai mult folos pentru alte lucruri, cari să treacă de ei şi de mica vanitate de a-ţi vedea numele pe o copertă. Unii se vindecă şi devin oameni de treabă, alţii persistă.

Nimeni însă nu se interesează în nici un fel de aceşti poeţi. Nimeni nu scrie nimic, nimeni nu le ia în seamă încercările. Există astăzi nişte poeţi „mari"; să luăm la întâmplare pe câţiva din ei: Pillat, Maniu, Voiculescu, unul neobosit amator şi autor, celebru nu atât prin conferinţa despre Rilke şi Valery repetată în diferite ocazii, cât prin dulcile, inofensivele şi caligraficele lui pastorale, altul anodin şi mediocru chilibuşar de versuri plate cu lustru „modernist", iar cel din urmă un fel de sămănătorist angelofil, toţi trei dând până acum dovada unei netăgăduite continuităţi în acţiunea lor. Aceşti trei mari poeţi de pildă, luaţi cum am spus la întâmplare, nu au mişcat niciodată măcar un deget pentru confraţii lor mai tineri şi mai necunoscuţi. Poate că hulitul Arghezi, căruia toată lumea i-a sărit (pe bună dreptate) în cap (spun pe bună dreptate doar cu privire la unele puncte de vedere morale şi spirituale, valabile, deoarece din punctul de vedere al poeziei dintre toţi cei cari l-au atacat nu a avut realmente dreptate decât Ion Barbu, fiind în cunoştinţă de cauză şi parţial, minimal, Eugen Ionescu) a făcut câte ceva pentru poeţii tineri, uneori lăudându-i în scris, ceeace e destul de rar pentru un bătrân. Şi printre aceşti mari poeţi Arghezi e singurul care merită, pe alocuri (în zece-douăsprezece poezii) îndrăzneala de a-l spune „mare". Şi aici ca în toate chestiile valoarea opiniei publice este însă îndoielnică şi arbitrară. Din pricina poeţilor „mari" cari prin sistemele lor acaparează atenţia publicului cititor, poeţii despre care nu se ştie încă dacă sunt sau vor fi mari, rămân complet în întuneric. De aceea în cronica aceasta, am încercat dela început să scriu mai mult despre poeţii necunoscuţi (cu puţine excepţii) lăsând lumii să şi-i dispute pe propie socoteală pe toţi poeţii mari, împovăraţi de onoruri, funcţii şi... inspiraţie.

*

Teofil Lianu este un poet care se pare că încearcă în poezia lui câteva lucruri care-l situează dintru început deoparte, pe o poziţie propie faţă de tinerii lui confraţi. Am trecut până acum prin tot felul de încercări, putem stabili în istoria poeziei româneşti de după 1920 o sumedenie de filiaţii. Imediat după războiu poeţii tineri au început să-şi caute părinţii deadreptul la izvor, în poeţii străini la modă. Aşa au mers lucrurile până la apariţia volumelor lui Arghezi şi Ion Barbu. După aceea poeţii tineri s'au împărţit în două tabere: barbişti şi arghezişti, căzând într'o lamentabilă perioadă de pastişe. Apoi au venit şi alţi poeţi lucrând mai mult pe socoteala propie.

Teofil Lianu, încearcă ceea ce n'a mai încercat decât parţial Dan Botta (Cantilena) şi Iulian Vesper (ultima poezie din Rândunica — Codrul) adică întoarcerea la ritmul poeziei populare (viersul) şi alteori readucerea în aceste vremi de cacofonie — muzicii lui Eminescu. Poate că Eminescu se face simţit în unele versuri ale lui Teofil Lianu fără voia autorului „Curcubeelor peste ţară" dar şi aşa faptul are o foarte importantă semnificaţie. Mai există astăzi un tânăr poet român, care îl citeşte mult şi cu atenţie pe Eminescu. Dintre toţi confraţii pe cari i-am cunoscut în aceşti ultimi ani, niciunul nu mai avea conştiinţa geniului eminescian, afară de Dan Botta, care în multe seri mergând pe stradă îmi recita, aşa cum ştie el să recite, poezii întregi din Eminescu.

E cât se poate de bizar şi de impresionant în acelaşi timp să citeşti în vremea asta versuri de felul acestora:

> Nărui-te, nărule
> Lutule pe anii mei.
> Lună, codrilor de tei
> Dărui-te, dărule.

Ceea ce au luat dela Eminescu, epigonii lui a fost rareori muzica şi nimeni încă afară de Arghezi nu a luat, asimilându-şi, elemente din poezia lui Eminescu. Luna şi teiul alăturate dau unul din leit-motivele scumpe lui Eminescu. Teofil Lianu a trăit atât de intens poezia lui Eminescu încât a reuşit să şi-o actualizeze infuzându-o prin creaţie unei emoţii proprii.

Alteori se simte prezenţa mai puţin pură, mai întortochiată şi de aceea de joc impresionantă a lui Arghezi:

> Ca răcoare de lucernă
> Şi peniţă de-aluniş
> Goteciunea ta de crin
> Am crescut-o pentru ternă.

Acest „aluniş", lipsit de graţie şi fără subtilitate (cu toată bunăvoinţa) reprezintă unul din tururile de forţă din tehnica „de mare îndrăzneală" dar trist de puerilă încercată în Cuvinte Potrivite.

Alteori forme provinciale de expresie pe cari Eminescu ni le-a făcut atât de scumpe, sunt luate de-adreptul:

> Cântă cuc *nemângâiet*

amintindu-ne unele din cele mai turburătoare versuri ale limbii româneşti:

> Sufletu-mi *nemângâiet*
> Îndulcind cu dor de moarte.

Am face o mare nedreptate poetului dacă am considera aceste sumare stabiliri de filiaţie (pe cari noi le socotim un punct de onoare pentru d. Teofil Lianu) drept absolut definitorii.

Viersul şi elementele poeziei populare, distilate prin viziunea personală a autorului dau lucruri cari par a pregăti frumoase surprize:

> Frunză-a morţii peste sat
> Mi-a cântat mări cântat
> Cucuveaua şi-a sburat,
> Apele mi-a turburat.
>
> S'am încins pistoale grele
> Şi cuţite cu plăsele,
> Şi pe murg bătut cu zele,
> Tot la drum bătut de stele

O încercare mai fericită decât aceea a „Poemelor într'un vers" o face Teofil Lianu în partea a doua a volumului său, unde caută să dea definiţii poetice, elementelor frecvente în poezie şi mitologie, prin tehnica foarte dificilă a distihului.

Culegem din ele:

MOARTEA

> Porumbiţă de zăpadă,
> Cântă 'n poartă şi 'n ogradă.

În două versuri, poetul isbuteşte să închege viziunea rece a celei pururi nechemate.

POESIA

> Lună albă
> Peste iarbă.

Încă odată, în acest distih, se vădeşte descinderea lui Teofil Lianu, din lumea lunară a lui Eminescu.

*

Subliniem cu nespusă bucurie această fecundă încercare de a participa efectiv, cu posibilităţi de creaţie la cultura românească, ale cărei roade le vedem afirmându-se prin ceeace are ca mai nobil şi mai propriu: poesia populară (cultura minoră), poezia lui Eminescu (cultura majoră). Datorită acestui fapt, care îl situiază în clipa de faţă pe Teofil Lianu printre cei mai originali luptători ai poeziei noastre tinere, credem că avem tot dreptul să aşteptăm un frumos viitor pe care şi-l deschide autorul „Curcubeelor peste ţară".

Horia Stamatu

Dela „Studio"

Un succes crescând obţine în fiecare seară minunata comedie «George şi Margaret» de autorul englez Gerald Savory, în strălucita interpretare a d-lor A. Pop Marţian, George Calboreanu, Al. Critico, Niki Atanasiu şi a d-nelor Nataşa Alexandra, Marietta Deculescu, V. Mirirescu şi Kitty Gheorghiu.

«George şi Margareta» se reprezintă în fiecare seară şi în matineul de Duminică 17 Octombrie.

Onoarea germană şi umilinţa creştină

In Chivotul pandorei creştine, a mai rămas ceva în fund. Extaziaţi în faţa atâtor comori pe cari cerul le-a dăruit pământului prin Fiul lui Dumnezeu, creştinii n'au căutat mai afund. N'au scotocit îndeajuns tezaurul evangelic şi nu au scormonit cât trebuia adevărul isvorît de pe Golgotha.

Aşa ne explicăm, cum a putut să rămână atâta vreme neînţeleasă virtutea smereniei. Faptul apare cu atât mai grav, cu cât umilinţa aceasta a biruit pe nesimţite toată aroganţa păgână a lumii greco-romane. Intr'adevăr, dacă dragostea şi concepţia că toţi oamenii sunt fiii aceluiaş tată, au fost fermentul care a disolvat structura unei lumi întemeiată pe robie şi asuprire, apoi smerenia este tehnica sufletească prin care aceşti fermenţi au fost introduşi în încheieturile acestei lumi. Îşi poate cineva imagina că învăţătura creştină, prezentată în forme filosofice şi sprijinită pe o mândrie egală cu a păgânilor, ar fi fost dela început învinsă. In primul rând, ar fi fost repede luată la ochi şi răpusă sigur, dacă lupta s'ar fi dat pe un teren unde adversarul era încă destul de puternic. Iar, în al doilea, acestei doctrine, în sine, i-ar fi lipsit elementul siguranţei, al tăriei şi permanenţei, care e smerenia. In Biblie, se spune undeva, că „mândria merge înaintea dărăpănării" şi lucrul s'a verificat îndelung în istorie. Tot ce se clădeşte pe ambiţie şi mândrie este şubred şi trecător.

Numai voinţa liniştită care lucrează în adâncă tăcere şi modestie, rămâne nebiruită. Bine înţeles, până nu intervine mândria, acest putregai care luminează înşelător oridecâteori este întunerec în jurul lui. Smerenia, umilinţa, este mediul creaţiei creştine. Fastul, pompele şi parăzile, nu sunt de esenţă creştină, atunci când se fac doar din mândrie. Chiar dacă au fost practicate, ele nu reprezintă decât o concesie făcută creştinilor încă neîmpiciorogaţi. Pentrucă altfel nu se explică de ce avansarea în procesul convertirii, departe de a te scoate mai în lume, te face să te fereşti de ea, să te retragi şi să te munceşti sufleteşte neştiut decât de Dumnezeu. Şi celor mai profani le este cunoscută lupta pe care au dus-o sfinţii împotriva mândriei. Nu este oare diavolul expresia cea mai deplină a hipertrofierei eului?

Primind creştinismul, grecii, aţâţaţi după glorie, voiau să vadă în episcopii creştini nişte obiective ale aplauzelor şi personificări ale îngâmfării.

Ioan Gură de Aur a dus o campanie serioasă împotriva aplauzelor în Biserică. Tocmai pentru a nu-l scoate pe predicator din albia umilinţei predispunându-l la mândrie. Lucrul nu era deloc uşor. Există chiar un fapt anecdotic. In timp ce Sf. Ion Hrisostom a ţinut vestita predică împotriva aplauzelor, vorbind trei ore împotriva lor, la sfârşit s'a pomenit că grecii au isbucnit în aplauze vijelioase. Ceeace însemnează că cel mai greu lucru a fost pe vremea aceea înţelegerea profundă a umilinţei creştine. A sensului ei înalt.

Ca şi pe vremea noastră, deaitfel. Se pare însă, că azi, avem o umbra de pătrundere a dumnezeeştii virtuţi, care se numeşte smerenie. Conflictul aparent, care există în Germania, între ideea creştină şi ideea germană — ca să-l zicem aşa — pune în discuţie problema modestiei evanghelice. Pe care Biserica, are datoria de a o pune în lumină. Spun „*conflict aparent*", pentrucă, după cum se va vedea, în realitate nu este nici o deosebire de esenţă între demnitate şi onoare deoparte şi smerenie de alta. Germanii, poporul acesta serios, obicinuit să zică „nu", oridecâteori alţii spun „da", până la o profundă cercetare, s'a simţit de mult, jigniţi că ideea creştină nu se leagă mai mult de proprille lor merite. Şi deaceea apar, puţin cam refractari creştinismului, dealungul istoriei.

S'a zis că, prin protestantism, au voit să scape de tutela rasei latine. Se spune că prin rosenberghianism vor să se scuture de tot ce ar fi influenţă iudaică în creştinism. Şi anume că, nu s'ar împăca el deloc cu umilinţa, cu mila creştină. În care văd un opium cu care iudeii vor să slăbească resortul moral al popoarelor, pentru a-le supune. De aci exaltarea simţului onoarei şi al demnităţii germane, în opoziţie — pare că — cu umilinţa şi smerenia creştină.

De fapt însă nu e decât o înţelegere falsă a virtuţii creştine. Mai iată, umilinţa martirilor şi a sfinţilor nu e proprie poporului iudeu. Iudeii nu cunoscut şi cunosc linguşirea şi prefăcătoria. Niciodată însă, n'au cunoscut tăria etică a smereniei.

Pentrucă smerenia este reazimul cel mai solid şi sigur al demnităţii şi onoarei. Două lucruri cu cari, iudeii, ca popor, nu au colorat istoria. Când cineva se umileşte, în sensul creştin, înseamnă că îşi comprimă personalitatea la proporţia unei dinamite sociale. El ocupă cel mai mic loc pe planul pretenţiunilor omeneşti, tocmai pentru ca nu i se putea imputa nimic atunci când în numele onoarei şi al demnităţii divine biciue şi condamnă decadenţa morală a mediului. Cine a pălmuit cu mai multă demnitate trufia regilor şi păcatele lor, decât smeriţii [illegible] ai pustiului? Cine a stat mai vertical în faţa vieţii decât umiliţii martiri cari, în drumul către supliciu strigau demni: „*Ave Cezar! Morituri te salutant!*"

Iată, prin urmare, că smerenia nu este decât alimentul cel mai pur al demnităţii şi onoarei.

Iar Germanii, voind să ridice onoarea la înălţimea de pe care a căzut, nu fac decât să redea creştinismului în lume, locul pe care trebue să-l ocupe.

Împotriva celor cari văd în poporul german un duşman al lui Hristos, eu văd un sincer prieten al lui. A urmări vertebrarea unei lumi reptilizate, este a lua drumul onoarei, al lui Hristos şi al sfinţilor. Toate operile mari creştine sunt datorite unui sfânt anonimat. Unde s'a muncit pentru gloria lui Dumnezeu fără ca să se iscălească cineva dedesupt. Intr'o lume, în care goana după celebritate a transformat-o într'un steril şi asurzitor sgomot, o Germanie de 70 milioane oameni în care nu se aude decât zumzet de uzină, făşeit de plug pe brazdă şi grije sinceră de oameni, este o mare minune creştină. Minunea germană e opera a 70 milioane de smeriţi, cari muncesc în tăcere la împuternicirea ţării spre gloria lui Dumnezeu care lucrează şi El. Să nu uităm că Dumnezeul nostru e lucrător şi tăcut. Aşa ne-a spus Mântuitorul.

Intre smerenie şi muncă, onoarei! Chiar cu preţul morţii. Iată creştinismul.

I. C. Bâca

FILE DE CARNET

UN COMITET de intelectuali din Lugoj a luat iniţiativa strângerii de fonduri pentru ridicarea unui bust lui Aurel C. Popovici.

Este o iniţiativă pentru care ori ce laudă a noastră nu ar însemna prea mult, dată fiind rara ei nobleţe, dar asupra semnificaţiei acestui fapt trebue să ne oprim puţin.

Aurel C. Popovici a fost după Eminescu cam în acelaş timp cu A. C. Cuza, poate cel mai mare polemist al nostru angajat în problema naţionalistă. Toate liniile mari deschise de Eminescu sunt urmate cu un talent neîncetat viu şi cu o splendidă rezervă de informaţie de către Aurel Popovici.

Articolele lui erau atât de înaintate faţă de vremea lui, antidemocratismul lui era atât de nelalocul lui în acea vreme de înflorire a democraţiei liberaliste, încât ca şi Eminescu a trecut aproape neobservat. Astăzi însă, când începem să ne limpezim, Aurel Popovici este actual şi eficient. Fiind însă prea «naţionalist», oficialitatea, care-l camuflează pe cât poate cărţile, nu a avut timp să se ocupe de el. Miniştrii sunt ocupaţi să-şi ridice propriile lor monumente.

ABECEDARELE deveniseră în ultimul timp un fel de zarzavat cu care făceau comerţ librarii, autorii şi chiar onoratele autorităţi şcolare. Dar dece scriu acum despre abecedare? Le-a trecut doar sezonul. Iată dece scriu.

M'am pândit o clipă, netulburat, la copiii cari primesc primele semne, primele simboluri ale atâtor ciudăţenii întâlnite. Şi m'am întrebat — deh! — dacă abecedarele de astăzi îndeplinesc — ca să vorbesc aşa — toate condiţiunile cerute de ochii curaţi şi adânci ai copiilor. Dacă abecedarele pe cari le vedem colorate în vitrine alături de popici, traforaş şi păpuşi sunt cele cari vin cerute, dacă sunt scrise într'adevăr cu cerneală simpatică. Nu ştiu. Mă opresc însă — nu pot altfel — la abecedarul minunat alcătuit de d. prof. Radu Gyr, în colaborare cu d. Iosif Andreescu. In acelaş loc am scris cu 5—6 săptămâni în urmă câteva din convingerile noastre despre această lucrare.

Nu ne împiedică să repetăm. Şi să spunem că dela acest abecedar ar trebui să pornească o serie întreagă de învăţăminte pentru toţi autorii viitori. Şi ilustraţiile lui Dem. fin cum nu se putea mai bine, unitatea de realizare a cărţii.

Să nu se mai creadă că acest abecedar este numai un ţipet ascunzător de semne, sau o babă legată la ochi.

Abecedarul este un al doilea cer în care se oglindeşte perfect copiilor toată constelaţia primului şi adevăratului cer.

Aci între copii şi constelaţii, să se înţeleagă, nu au ce căuta cismarii şi cârpacii.

CA O LACRIMA ce plânge a căzut o stea».

Aţi auzit mai mult! Aţi înţeles mai mult?

Şi atunci Generalul nostru se cobora dintre noi dintre cele pământeşti între cele veşnice.

Am aflat că i-au fost date Generalului noui ceasuri de prigoană, ceasuri pe cari le purta medalion. Şi în ultimul moment din nou prigoană. Iar prigoană. L-au luat să spună că este al lor. L-au luat pentru o pânză tricolor, fără ca să mai ştie ce este tricolorul. Dar nu putem vorbi mai mult. Nu trebue.

Imi amintesc aci cântecul pe care Generalul l-a auzit eri din marginea criptei, cântecul pentru care de atâtea ori a sângerat;

«Ca o lacrimă de sânge a căzut o stea

«Drum de foc şi biruinţă pentru Garda ta».

Şi generalul nostru, parcă-l văd înduioşat. Parcă-l văd iubindu-ne.

G. B.

Horia în audienţă la împăratul Iosif II

Calendar

Joi 14 Octombrie 1937

ORTODOX: † Cuv. Paraschiva. Moaştele la Mitropolia din Iaşi.
CATOLIC: St. Calixt.
SOARELE: răsare 6.28, apune 17.34.
Moare Niculae Filipescu (1916).

Scena şi ecranul

Astăzi Joi, la ora 3 şi un sfert, are loc la Teatrul «Modern», primul matineu cu preţuri reduse cu marele succes «Noaptea de 13»..., comedie poliţistă în 3 acte. După actul I, mare concurs pentru găsirea vinovatului, dotat cu numeroase premii.

In fiecare seară la ora 9 şi un sfert, tot «Noaptea de 13»..., marele triumf al zilei, la Teatrul Modern (director Ionel Ţăranu).

Perlele Coroanei

Soarta necunoscută a trei perle din colierul de 7 pe care Papa Clement al VII-lea l'a dăruit Caterinei de Medicis, a prilejuit imaginaţiei lui Sacha Guitry, acestui titan al filmului, o nouă tentativă cinematografică reuşind să ofere cinefililor un spectacol gigantic, realizat în afara prescripţiilor standard.

Subliniind numai întrebuinţarea artiştilor nefrancezi pentru încarnarea personagiilor nefranceze, pentru a dovedi că Sacha Guitry ne-a prezentat un Henry VIII englez în toată puterea cuvântului sau un Papa Clement italian pur sânge.

Acţiunea acestui film se desfăşoară mulţumită poveştei celor 7 perle, dintre cari 4 împodobesc şi azi Coroana Angliei, o poveste — trebue să recunoaştem — foarte frumoasă, care ne veseleşte şi interesează: o poveste a [illegible] poveşti.

Montarea n'a precupeţit cheltuieli enorme, fără de cari acest film n'ar fi putut să ne arate un cadru [illegible] pretenţios în egală măsură ca cel mai fastuos film american.

Interpretarea întruneşte elemente neîntâlnite până azi într'un film. De [illegible] de eram obişnuiţi ca actorii cu reputaţie să fie întrebuinţaţi numai în primele două-trei roluri principale, în Perlele Coroanei, Sacha Guitry în fiecare rol, mic sau mare, ne prezintă un artist de talia lui Ermete Zacconi, [illegible] Harding, Raiman, Cécile Sorel, [illegible] chiar pe el însuşi. Nici nu se putea altfel, căci, toate rolurile, dar absolut toate sunt în egală măsură de importante, deci cu pretenţii de interpretare egală.

Realizat cu sacrificii, Perlele Coroanei, premiera de eri a cinematografului Scala, este unul din filmele pe cari nu le întâlneşti în fiecare an; un film epocal.

In câteva cuvinte

Premiera

piesa «Fraţii Karamazoff» de Tolstoi va avea loc Miercuri 20 crt. la teatrul Regina Maria.

Fraţii Karamazov se va juca în interpretarea d-lor Tony Bulandra, R. Bulfinsky, Gh. Storin şi George Vraca.

Săptămâna Caragiale

organizată de teatrul Comedia depăşind «săptămâna» s'a transformat în «Ciclul Caragiale».

Cele două comedii «Conu Leonida faţă cu reacţiunea» şi «O noapte furtunoasă» în excepţionala distribuţie dela premieră, se joacă în fiecare seară cu... cassa închisă.

Sâmbătă şi Duminică

In cadrul spectacolelor de ora 6, teatrul Comedia va reprezenta Konţuşovca—Palace, cu Gh. Timică, şi Silvia Dumitrescu în rolurile principale.

Un drăcuşor de fată

se numeşte viitoarea premieră a cinematografelor Trianon şi Elysée.

Din distribuţie desprindem pe: Carl Ludwig Diehl, Olga Tchecova, Maria Andergast şi Paul Hörbiger.

Teatrul ALHAMBRA - EXCELSIOR
prezintă în fiecare seară
EXPOZIŢIA ALHAMBRA
Revistă în 2 acte şi 52 pavilioane
Tel. 4.12.86 şi 4.60.37. Cassa deschisă zilnic 10½-1 şi 4-7
Joi, Sâmbătă şi Duminecă matineu

Teatrul REGINA MARIA Asoc. BULANDRA-MAXIMILIAN-STORIN
Astăseară la ora 9 NUNTA de ARGINT
Mâine seara şi Duminecă matineu KEAN
Miercuri 20 Octombrie PREMIERA FRAŢII KARAMAZOV
cu Tony Bulandra, R. Bulfinsky, G. Storin şi George Vraca

TEATRUL COMOEDIA
Dir. Sică Alexandrescu
Telefon: 471.71
IN FIECARE SEARA LA ORA 9
AZI MATINEU LA ORA 2½
O noapte furtunoasă
şi
CONUL LEONIDA FAŢA CU REACŢIUNEA
In distribuţia dela premieră
Sâmbătă şi Duminecă la ora 6:
KONŢUŞOVCA - PALACE

TEATRE

TEATRUL NAŢIONAL: matineu: Institutorii; seara: Poveste de iarnă.
STUDIO-UL TEATRULUI NAŢIONAL: George şi Margareth.
TEATRUL REGINA MARIA: Nunta de argint.
ALHAMRA: Expoziţia Alhambra, matineu şi seara.
TEATRUL MODERN: Noaptea de 13.
TEATRUL COMOEDIA: O noapte furtunoasă şi Conu Leonida, matineu şi seara.

Cinematografe

CAPITOL: Ogorul, cu Paul Muni şi Luise Rainer. Jurnal şi complectare.
TRIANON şi ELYSEE: Viaţă de clown, jurnal şi completare colorată.
ARO: Noaptea Roşie.
ROXY: Ogorul, jurnal şi completare.
VOX: Beţivul.
FEMINA: Premiera şi jurnal.
PALAS BULEVARD: Stan şi Bran şi Testamentul, jurnal şi completare.
A. R. P. A.: Fraţii Karamazov şi Anna Sten. Pe scenă corul de cazaci «Guslear».
ELYSEE (str. Doamnei 11): Viaţă de

Cinema AIDA
ALLOTRIA
şi
Complectare colorată

FORUM: Fetiţa olandeză, jurnal şi completare.
OMNIA: Ajutor, vin indienii şi Banda veselă.
CITY: Mitsuko, jurnal şi completare.
DARLY: Fiul meu domnul Ministru. Corul cazacilor dela Don şi jurnal.
DACIA: In umbra păcatului, complectare muzicală şi jurnal.
DIANA: Pat şi Patachon pasageri clandestini.
FRANKLIN: Frica (La Peur) jurnal şi completare.
MARNA (Griviţei 80): Ispita, jurnal completare şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
VOLTA BUZEŞTI: Scandal la lumea mare, jurnal şi complectare.
CARMEN-SILVA-KISELEFF (Piaţa Filantropiei): Săraca fată bogată şi Aventura din Monte Carlo.
CARMEN: Extravagantul Mr. Deeds, jurnal şi 2 complectări.

Cinema CITY
Mitsuko

CENTRAL: Prizoniera din junglă, Fenomenul şi papagalul şi artiştii.
COTROCENI: Moscova Shanghai.
DICHIU: Aur chinezesc şi 2 complectări.
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Misterele cartierele chinezeşti.
RAHOVA: Simone Simon în îngerul străzei, jurnal şi complectare.
ŞIC (Filantropia 85): Copii de vânzare şi Dragoste în taxi.
MODEL: Teroarea deşertului. Matchul de box Joe Louis-James Braddock, comedie şi jurnal Fox.
MARCONI: Sângele pământului, jurnal şi în fiecare seară la 7¾.
AIDA: Allotria.
ATENEUL TEI: Grănicerii, jurnal, comedie şi trupa de reviste.
BARCELONA: Sfinxul, jurnal Fox, completare Miki-Maus şi trupa de reviste-Spiriduş.

VIATA POLITICA

Serbările comemorative dela Alba-Iulia

Aniversarea răscoalei celor 3 căpitani: Horia, Cloșca și Crișan

— Inaugurarea monumentului —

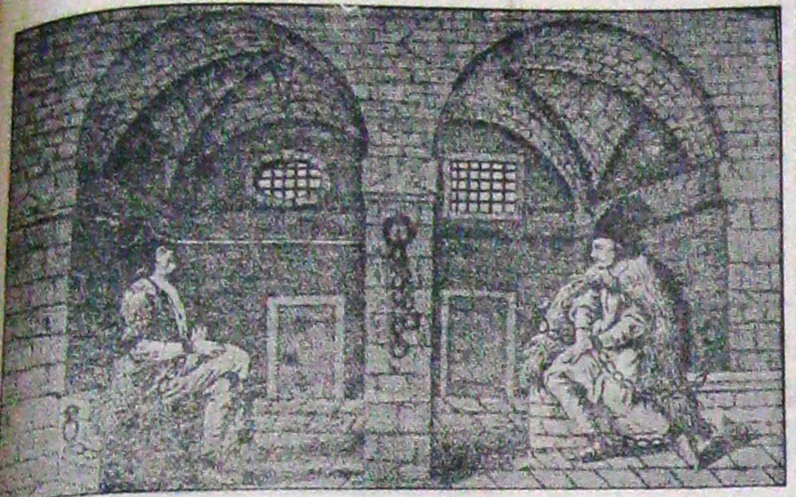

Horia și Cloșca în închisoarea din Abrud

Alba Iulia, cetatea Incoronării adăpostește azi festivitățile comemorative întru cinstirea martiragiului moților.

Ardealul nostru a avut cea mai frământată viață istorică. Odată intrat în stăpânirea habsburgică, Ardealul românesc iobăgește.

Munții cu aurul lor, tot pământul cu bogățiile lui de veacuri ale românilor, sunt furate de omnipotența oficială și obrasnică a guvernului.

Dar țărănimea n'a putut răbda mult năduful. In repetate rânduri ia coasa și săcurea și sare la harță: 1437, 1514, 1599.

Dar abia la 1784, țara moțească, asculată toată de năprasnă, sub hotărirea de stâncă a Căpitanilor ei, și-o spune cu prisosință focul ei de veacuri.

Impăratul Iosif II, urcat pe tronul Austriei, vine cu vederi nouă de guvernământ.

SE MIȘCA ȚARA!

In inima Moților crescuse o icoană: icoana împăratului dela Viena. Trebuia însă cineva să-i calce pragurile cu jalbele țărănimei. Așa a pornit la drum Neculai Ursu zis Horia, să ceară dreptate, mai ales că pe Horia îl iubea, pentru virtuțile lui, Impăratul.

Cu Horia s'au însoțit Ion Cloșca din Cărpiniș și Gheorghe Marcu zis Crișan. Incredințați de vorbele Impăratului, Horia, Cloșca și Crișan, triumvirii revoluției care s'au apoteozat prin cel mai mare martiragiu, au aprins focurile.

Din munții Zarandului — focurile au crescut până în munții Abrudului.

Căpitanii conduc 132 de căpetenii, în fruntea răscoalei organizate sub conducerea unică a marelui lor căpitan, Horia, «Regele Dacilor».

Izbucnirea revoluției a fost fixată pentru Boboteaza lui 1785, dar a izbucnit mai repede și anume în 28 Octombrie 1784.

Semnalul l-a dat Crișan la târgul dela Brad, unde au decis să plece cu toți la Alba Iulia după arme mai ales, crezând pe Impărat de partea lor. In dreptul comunei Curechiu, răsculații se întâlnesc cu soldații prefectului de Zarand cu cari se ciocnesc într'o violentă luptă cu mulți morți și răniți. Vestea acestei ciocniri se întinde cu iuțeala fulgerului, răscolind jarul revoltei acoperit atâtea leaturi. Flăcările revoluției isbucnesc în toate comitatele învecinate. Răsculații se năpustesc asupra curților ungurești dându-le pradă focului, la o săptămână după isbucnirea răscoalei, Horia adună poporul în comuna Poieni unde dă și el semnalul luptei pentru a veni întru ajutorul lui Crișan. Țăranii se formează în cete luând-o pe Valea Ampoiului sub conducerea lui Horia și pe Valea Arieșului sub a lui Cloșca. Ținta principală e Alba Iulia, de unde speră să primească arme. Crișan se îndreaptă dela Curechiu la Deva pentru a o asedia. O luptă cruntă se dă între răsculații înarmați cu securi, bâte, furci și coase și între trupele regulate. Țăranii sunt respinși cu pierderi grele.

In felul acesta, în întreg ținutul munților apuseni se generalizează răscoala. Se înregistrează numeroase omoruri de nemeși maghiari drept ispășire a faptelor lor. Revoluția luând astfel proporții, guvernul Transilvănean face apel la Episcopii români pentru liniștirea poporului. In acelaș timp, locotenent colonelul Sultz comandantul trupelor încearcă să-l prindă pe Horia și să înăbușe răscoala în sânge. Intre timp însă la 30 Decembrie, țăranii atacă din nou Deva.

Apoteoza martirilor: pe roată

Urmează lupte disperate la Brad, Râmeți, Lupșa și Mihăileni. Forțele lor sînt risipite. Căpitanii răscoalei se retrag pe poteci de urs în munți. Acolo, în singurătatea sălbatică a munților, cu aur și bogății în pintece, Horia, Cloșca și Crișan gîndeau la destinele neamului lor.

Pînă 'n ziua 'n care TRADAREA le-a adulmecat pe 30 de arginți, urma și i-a prins tîlhărește.

Trifeștii și Niculeștii i-au vîndut, Iar Horia, Cloșca și Crișan, au murit pentru dreptatea țării.

ORGANIZAREA SERBARILOR

In prezența M. S. Regelui și a membrilor guvernului se desfășoară astăzi serbările pentru comemorarea acestor trei mari martiri ai neamului, în cetatea unde au indurat sfâșietorul supliciu.

Pe lîngă înalții demnitari ai țării și personalitățile oficiale, sînt o seamă de invitați, foști demnitari, cari vor participa la serbări. D-nii: *gl. Artur Văitoianu, Al. Vaida-Voevod, prof. Mihail Manoilescu*, etc.; mitropoliții și episcopii Ardealului, d-nii *C. Argetoianu, Octavian Goga, Aurel Vlad, Pan. Halipo, Ion Mihalache, Mihai Popovici, Anton Mocsony, M. Oromolu, Al. Popescu-Necșești, Valeriu Roman, gl. Mihail Ionescu*, președ. Cons. Ad-ție C. F. R., d. Donescu, primar g-ral al Municipiului București, etc.

Cetatea Alba-Iulia va primi și peste 30.000 de oaspeți veniți din localitățile învecinate și delegațiuni din toată țara.

In ce privește încartiruirea delegațiunilor sătești în afară de persoanele oficiale cari vor sta în Alba-Iulia s'au fixat precum urmează localitățile învecinate în cari vor fi găzduite; astfel comuna Bărăbanț va primi județul Bihor cu circa 1200 oameni ș județul Mureș tot cu 1200 oameni. Comuna Partoș va găzdui județul Hunedoara cu aproximativ 4000 de oameni, iar comuna Galda de jos restul de 6000 oameni din județul Hunedoara. Comuna Micești va găzdui pe toți moții sosiți înainte de orele 12 noaptea. In Alba-Iulia vor fi încartiruiți în Cartierul Maier cca. 3000 oameni din județul Alba, în Cartierul Lipoveni cca 4000 oameni din județul Turda, în cartierul Haiuș județul Arad cu cca 2000 de oameni, în cartierul V. Alecsandri toți moții cari sosesc în Alba-Iulia după ora 12 noaptea. La «Șosea» și Banu Mihalcea va fi încartiruit jud. Timiș cu cca 3000 de oameni.

Prinderea lui Horia și Cloșca

Incă odată

„Unde mergem?"

Intru binevoitoarea luare aminte a d-lui ministru al școlilor

— De încheere —

III

M'ați putea întreba, d-le ministru, dece am dat atâta atenție unui caz oarecum special și local și am făcut atâta vorbă în jurul lui? Pentrucă aflu, că nu e nici așa de special, nici local, ci că oglindește în sine stări de lucruri din serviciul de stat prea importante, și privește ținte și idealuri în viața de obște, desconsiderate, încât e bine să stăm nițel de vorbă asupra lor.

Eu știu cât de mult d-stră, d-le ministru apreciați, preoțimea. Ați dovedit'o când v'ați întreprins cu toată autoritatea d-stră, ca să i se facă o mică reparare a nedreptăților săvârșite față de ea de un guvern de pomină (adică de un ministru extraordinar de cinic din acel guvern). Și v'ați intrepus știind de ce mare folos e pentru interesele superioare ale Statului, să aibă o preoțime cât de cât mulțumită. Știu apoi cât apreciați *buna înțelegere dintre preot și învățător*. Fericea de satul în care preotul și învățătorul trăesc bine! Acolo e înflorire sufletească și sporire în toate! Și vai de satul în care preotul și învățătorul se hărțuesc între ei. Acolo toate florile se veștejesc, tot ce s'a zidit în trecut, se darmă.

Iar organele de control din subordinele d-stră, de cari vorbim, oare ce ideal servesc, când vă raportează că preoțimea își împlinește datoria într'un chip «grozav de neglijent» că acolo unde e chemată la datorie, sunt stări «înspăimântătoare», îngrijorătoare!? Sunt stări înspăimântătoare acelea, despre cari Direcțiile școlilor din 31 de comune, constată, că au avut în 24 locuri examene de religie «foarte bune» și 7 «bune». E înspăimântătoare cu adevărat cutezanța, cu care aceste organe de control, vă înaintează astfel de rapoarte! Și tot așa superficialitatea lor în purtarea oficiului lor. Pentru aceea am aflat de trebuință să stărui asupra acestui lucru, fiindcă ne privește prea de aproape.

D-voastră, ca și autoritatea noastră superioară bisericească, doriți înțeleaptă colaborare între biserică și școală, între preot și învățător. Iar organele d-voastră de control, prin purtarea lor remarcată mai sus, par'că își află o plăcere în a lucra la minarea acelei înțelepte colaborări. Lor par'că le mai place războirea, arbitrarul, ura surdă, părtinirea ducătoare la împărechere, indisciplina.

Au nu e dovadă de indisciplină, că d-voastră ați ordonat «ancheta», adică ascultarea și a învinuitului, dar și a învinuitorului, — și asta nu s'a făcut!? Inspectorul Petrescu se face că nu știe ce e o «anchetă», și cere numai lupului să se justifice că de ce a încolțit mielul? Iar dir. Ghițescu nu observă, că ancheta cerută, nu s'a făcut, și trone cu «Referat» la fel de straniu și ofensător pentru preoți! Asta ce va să zică dacă nu arbitrar și părtinire?

Sau ce s'a întâmplat în comuna Mărtinești de aici. Acolo, când subrevizorul, căutând condica neiscălită, a accentuat că catehetul ortodox n'a iscălit, învățătorul i-a spus: — Dar nici cel unit n'a iscălit! — la ce subrevizorul a reflectat: —CU acela N'AM NIMIC- Aha- Adică numai cu noi, cu ortodocșii are ce are!

Invrăjbire și iar învrăjbire

Dar asta ce-o mai fi, că, trimițându-se Consistoriului nostru la Sibiu, raportul inspectorului Petrescu pentru a fi cercetate cele imputate în el, — piesa principală, care e raportul subrevizorului Butoiu, e reținută la minister, și nu ni s'a trimis nouă preoților acuzați și ofensați, să-l vedem? Așa, cum să putem lă- controlori, — când au băgat de seamă că preoții nu iscălesc condica, dar învățătorii mărturisesc, că preoții vin la școală și propun religia! — de ce unele organe n'au cerut cu cuviință, derogatoriilor superioare, în drept, ca să îndrume pe preoți a iscăli în viitor condica, pentru a avea controlorii putință a cerceta, de s'au ținut orele de religie sau nu? — dar nu neiscălirea s'o decreteze, cu dela sine putere, ca «absență», aruncând asupra preoților ordine, că nu-și împlinesc datorința de catehețî!
așa deaproape? — Și altele, și al-
Și — când dăscălești pe alții, să muri acuzele și denunțările inventate, de cari acel raport colcăe? Nu erau datoare organele din minister, să umble cu cărțile deschise, dându-ne acel raport care ne privește tele.

Dacă ar dori pacea cea aducătoare de tot binele- atunci de ce acel *te uiți, omule, în oglindă, să vezi tu cât de frumos ești? Ca să bagi vină de corectitate altora, trebue întâi să fii insuți pilduitor de corect! Dar despre dăscălitorul nostru subrevizor de control, iacă ce se povestește în comuna Bucium (cea din plasa Orăștie): Cam prin Maiu, subrevizorul Butoiu s'a dus la inspecție școlară în acest sat. Dar cum a mers?* Cu agentul de asigurări la dreapta sa.

Ajungând la școală, întâi agentul a luat la sfat pe învățător: «N'ai vrea să faci o asigurare de viață?»

— «*Nu, a răspuns învățătorul, că am mai avut și am pierdut-o. Acum nici nu mai pot să fac, având alte cheltueli mari…». Agentul i-a dat atunci să înțeleagă, că subrevizorul dorește afacerea… Și dacă învățătorul a rămas la nu, — au intrat în clasă. Aci pe o masă erau întinse desenele copiilor, ca pregătire pentru examen. Agentul s'a dus la ele și a văzut un desen mai slab. L-a luat și l-a pus subrevizorului înainte, să vadă ce lucru netrebuit e acela. Și desenul a contribuit mai mult ca orice, ca subrevizorul să se declare nemulțumit cu sporul din această școală. Când au ieșit, agentul i-a mai șoptit odată învățătorului, care era acum supărat de o astfel de inspecție cu agentul de asigurări ca arbitru, să vadă să facă asigurarea, «căci se mai pot schimba lucrurile…». Iar dacă acela n'a vrut, a rămas notat: rezultat slab la această școală…*

Și în alte locuri am aflat, că tot așa, cu agentul, s'a făcut inspecția…

In Orăștioara de sus, sunt 96 de copii de școală, și școala avea, de ani de zile, tot un învățător și o învățătoare, deci două puteri didactice. Comuna apropiată, Beriu, are numai 61 de copii de școală, cu un învățător.

In Orăștioara de sus învățătoarea era de fel din Beriu, și tare s'ar fi dorit în satul său, lucru ce nu i-se poate lua în nume de rău. L-a rugat dară, pe subrevizor, să-i facă bucuria de a o muta în satul său. *Și a mutat-o*, lăsând pe învățătorul din Orăștioara de sus, singur cu 91 de copii, iar Beriului la 61 de copii, dându-i doi învățători! Oare interesul superior *al învățământului* a pretins subrevizorului să facă această schimbare? Nu-s acestea dovezi de *arbitrar nejustificat*, care prin ce poate fi îndreptățit?

Incă una: Aruncătorul de ponos asupra preoțimei din tractul Orăștie, a fost mutat pe neașteptate, pe la începutul lui Iunie, chiar naintea examenelor, din plasa Orăștie, în plasa Brad. Dece? Pentru-că fusese denunțat chiar la judecătorie pentru nu știu ce fel de isprăvuri galante în inspecțiile sale pe la școli cu personal mixt… A fost vâlvă mare chiar aici prin Orăștie, în jurul subreviz-orului. Dar nu i s'a întâmplat nimic, decât mutarea repede de aici la Brad. Inspectorul general Petrescu le știe bine acestea, căci dânsul a făcut ca finul să-și piardă grăbit urma de pe aici, — dar îl ține mai departe în postul în care l-a săltat, fiindcă, — spun învățătorii, — subrevizorulfin, are și o calitate: e bun desfăcător și impunător a cărților școlare și a caetelor nașului inspector general… Și așa se cade, ca mână pe mână să spele…

Intrebări îndreptățite

Aceste puține fapte ce mi s'au arătat de învățători cu prilejul inspecțiilor de religie ce am făcut prin comune,—sunt prea suficiente pentru a ne îndreptăți să ne întrebăm:

Dacă acest subrevizor și inspectorul său, au îndrăznit să înainteze ministrului un raport atât de fantastic, cu date culese din lună și din stele sau din visurile lor rele, asupra noastră a preoților, cari nu suntem atârnători de ei și ne știm și ne putem apăra, — ce rapoarte vor fi înaintând aceiași controlori, asupra bieților învățători de sub pumnul lor? Că mulți învățători ne-au vorbit foarte înfricoșați de acești superiori ai lor, — încât am rămas cu impresia, că de-or fi ele pe undeva stări «îngrijorătoare» în unele sau altele privințe, — apoi aci, în serviciul de control al învățământului primar, STARILE SUNT CU ADEVARAT «GROZAVE» și «INSPAIMANTATOARE»!

Pe noi ne privește și cerem să atragem luarea aminte a celor în drept asupra acestor stări, pentru un principiu superior: Cauza cea mare și sfântă a solidarității dintre preoți și învățători, dintre biserică și școală, — e în mare suferință, se năruie! Prin astfel de oameni și ținuta lor, la nici un caz nu se promovează!

Și e păcat. Uite, vremile ce se învolburează asupra capetelor noastre, altă ținută, altă frăție, altă înțelegere a datorințelor noastre, cer dela noi! De aceea nu bucuros am scris cele ce le-am scris aci. Dar — am fost provocați și am răspuns. S'au scris despre noi la ministrul pe care cu toții îl stimăm și prețuim, neadevăruri sfruntate; ni s'a pus în cârcă vina grea, că, drept urmare a neinteresării noastre pentru predarea religiei în școli, sporesc sectele și se ivesc nebuni cari spun că nu-și vor apăra patria!, ni s'a ocărît sfânta noastră credință «ortodoxia», a fost făcută inconștientă autoritatea noastră superioară bisericească, afirmându-se că ea a oprit pe învățători a preda religia, lăsând mai bine pe copii fără nici o învățătură! Ei, bine, nu puteam să nu ne apărăm.

Dar rugăm pe d. ministru al Educației Naționale, să fie asigurat de toată ferbintea noastră dorință, de a trăi bine, ca frații, ca înțelepții împreună lucrători, cu învățătorii! — Dar întru aceasta, să ne ajute, — spre câștigul cel mare al neamului nostru iubit, — și organele de control din învățământ, nu să ne azvârle pe unii asupra altora!

PROT. IOAN MOTA
Orăștie

Parastas pentru Generalul Cantacuzino-Grănicerul, la Târnova-Arad

1000 legionari, în frunte cu șeful județean, asistă la pioasa ceremonie

ARAD 13. — Duminică trebuia să aibă loc a 3-a consfătuire a partidului „Totul pentru Țară", organizația de Arad. Această consfătuire legionară a fost fixată în comuna Târnova. Și de data aceasta, legionarii din comunele vecine au ținut să participe într'un număr impresionant.

Sosiți la Târnova, cei 1000 legionari, li s'a comunicat trista veste: Moartea generalului Cantacuzino-Grănicerul, șeful partidului „Totul pentru Țară".

După cruda lovitură ce-a indurat-o Legiunea înainte cu 9 luni prin pierderea lui *Moța* și *Marin*, această grea încercare, la care, din nou, este pusă Legiunea, a cutremurat toate inimile, atât ale legionarilor, cât și ale tuturor românilor, cari văd în Legiune *singura* forță care poate să-i scape din ghiarele jidanilor și ale politicianilor.

Adunarea proiectată, în urma ordinelor primite dela centrul București n'a mai avut loc.

Biserica ortodoxă din Târnova, a fost umplută până la refuz, cu legionari. Din orașul Arad au venit: Comandantul legionar inginer Jorjoaia, dr. Vasile Noveanu, șeful partidului „Totul pentru Țară", comandant ajutor Viorel Giurgiu, avocat Nellu Măduța, avocat Secoșian Teofil, avocat Banciu Tiron și comandantul aj. Frăția din Măderat. Toți cei de mai sus, împreună cu legionarii prezenți (câți au putut încăpea în biserică) au asistat la parastasul oficial pentru odihna sufletului eroului de eri și de azi, care a fost generalul Cantacuzino-Grănicerul. Parastasul a fost oficiat de preoții comunei.

După terminarea parastasului, în curtea bisericii s'a făcut de legionarii prezenți un careu, începându-se o scurtă ședință de cuib.

Legionarul dr. Vasile Noveanu, a anunțat tuturor moartea generalului Cantacuzino și în puține, dar foarte bine simțite cuvinte a schițat biografia scumpului dispărut.

Ședința se încheie cu „*Imnul legionarilor căzuți*".

După terminarea ședinței, participanții au plecat adânc impresionanți, spre casele lor, în cea mai perfectă ordine.

Tiberiu Faur

INMORMANTAREA GENERALULUI CANTACUZINO.

Cortegiul legionar în fața palatului de justiție.

SPORT

Nu mai vrem arbitri jidani

In ultima vreme arbitrii au ajuns mai la ordinea zilei decât insuşi jocul in care, deşi factori determinanţi, ar trebui să nici nu se observe.

Racila aceasta a arbitrilor datează de multă vreme. Fără să riscăm o greşală prea mare de istorie, putem afirma că neghiobiile arbitrilor există pe la noi cam de pe când există şi footballul.

Avem insă o singură mângâere. Arbitri ca ai noştri există peste tot. Sârbii, de exemplu, au renunţat cu desăvârşire la cavalerii lor cu ţignal. Dincolo, la unguri, cazul Ujvary a reuşit să-i miste şi să-i indigneze chiar pe cei mai şovini oameni din lume.

In schimb nu toţi arbitrii noştri sunt hahalere de proastă construcţie sau de rea credinţă. Slavă Domnului, sunt şi câţiva arbitri buni şi cumsecade.

Nu-i numim fiindcă-i cunoaşte toată lumea. De, păsări rare.

Dar in afară de arbitrii buni sau răi, pe care, în definitiv, trebue să-i inghiţim fiindcă sunt ai noştri, in footballul românesc mai există şi altfel de arbitri: minoritari şi, mai rău, jidani.

Privită la suprafaţă, chestiunea nu prezintă prea mare importanţă. Aşa se pare

In realitate persoana arbitrului interesează, in anumite matchuri, mai mult decât jocul in sine. Mă gândesc mai ales la intâlnirile de juniori sau de categorii inferioare, unde, in majoritatea cazurilor, joacă tot juniori.

Jocul de football, prin natura lui, prilejueşte multe neregularităţi: lovituri, vorbe urîte, lucruri nepermise nici de cinstea comună, nici de cavalerismul sportiv.

Dacă arbitrul nu este atent şi nu sancţionează la timp şi drastic aceste abateri, tinerii jucători alunecă pe panta nepermisului până ce ies din sport, din buna educaţie, din legile onoarei.

Iată dece, pentru categoriile inferioare — mai bine zis tinereşti — e nevoe de arbitri buni, dar mai ales români, cu grijă pentru adolescenţii pe cari îi conduc, pentru neamul românesc. Arbitrajul la matchurile tinereşti trebue să fie o continuă lecţie de cavalerism, sportivitate şi naţionalism.

Din nenorocire lucrurile nu se întâmplă tocmai aşa. La aceste matchuri sunt delegaţi de obiceiu indivizi cari n'au nicio legătură cu interesele sportive româneşti, nici cu aspiraţiile neamului nostru. Din contră, au tot interesul să saboteze munca românească pe ogorul sportiv.

Să dăm exemple. Mă limitez numai la cele pe care le-am constatat eu însumi. Pe cele auzite nu le enunţ.

In ultimele două săptămâni, echipa I-a de football a Viforului Dacia a susţinut două matchuri, cu Militari şi cu Avântul Sportiv. Deci cu două echipe pur româneşti, aşa cum este şi a Viforului. Ei bine, aceste matchuri între români au fost arbitrate, primul de d. Kahane, al doilea de d. dr. Rubinştein, ajutat de d. Dorel Pencovici.

Deasemenea echipele de rezervă ale cluburilor Viforul Dacia şi Militari au susţinut un match. Arbitru d. Kalley Francisc.

Dece toate acestea? Dece tinerii români sunt puşi sub conducerea unor inşi cari au tot interesul să-i lase în debandadă?

Ştim că d. Mielu Petrescu, preşedintele comisiei districtuale de arbitri, este un bun român. Şi credem că cele de mai sus i-au scăpat.

I le aducem noi la cunoştinţă pe această cale şi-l rugăm că ori decâte ori joacă o echipă românească, indiferent cu cine, să delege arbitri români.

D-nii Kahane, Rubinştein, Penkovici şi Kalley or fi arbitri buni, dar pentru Adesgo, Macabi, Metaloglobus ş. a. m. d.

VIRGIL POPESCU

Venus-Universitatea

Un match „tare" — in adevărata accepţiune a cuvântului — va fi, fără îndoială, acel de Duminecă, dintre Venus şi „Universitatea".

Desigur, în mod normal, studenţii dela Cluj sunt victime destul de facile ale campionilor naţionali.

Adevărul însă nu e tocmai aşa.

Universitatea vine după o victorie categorică asupra Sportului Studenţesc (revelaţia turului de toamnă al diviziei naţionale A) iar campionii, după un match nul cu Gloria din Arad.

Şansele cele mai mari de victorie le are tot Venus, dar aceasta nu înseamnă că matchul poate fi considerat depe acum ca jucat.

Să nu uităm că „studenţii" constituesc, prin excelenţă, o echipă de „surpriză".

Credem că Venus va câştiga — dar lupta nu va fi deloc uşoară!...

F. C. Rapid-Olimpia C. F. R.

Neputându-se ajunge la o inţelegere, matchul Rapid—Olimpia C. F. R. se va disputa Sâmbătă 16 crt.

Este o intâlnire în care ceferoviarii au şansele cele mai mari (joacă Auer!) dar care nu poate fi considerată ca..... jucată deoarece ultimele rezultate ale sătmărenilor indică într'adevăr un pericol real pentru multe din echipele consacrate ale Diviziei A (Olimpia C. F. R. a învins Duminecă pe Victoria Cluj cu 4-3).

Noi credem totuşi că footballul nu e chiar atât de relativ cum vrea să ne dovedească maimuţa Jack — aprigă susţinătoare a nouei formule federale — şi de aceea opiniem pentru o victorie destul de categorică a Rapidului.

Mai ales că joacă Auer (trist destin: Să depinzi numai de dispoziţia.... picioarelor unui singur jucător). Sportul e însă scorul concepţiei mult trâmbiţatelor „vedete") F. C. Rapid=Auer.

Tristă situaţie!...

A doua zi a campionatului de tir interbalcanic la tabere

Eri 13 Oct. s'a tras cupa M. S. Regelui Carol II-lea între concurenţii Greci şi Bulgari.

Din partea Greciei au tras d-nii: G. Gutzis, I. Catzis, Kleizs, Sthatatos Maltsiniotis, Ralli.

Din parte Bulgariei au tras d-nii: Poibalkanski, Hristovici, Ilieff, Beklaroff, Katrancieff şi Paulitza.

S'au tras 50 de talere în serii de câte zece.

Rezultatul final a fost următorul:

I-ul: Michel Maltsiniotis (Grecia) cu 43 din 50.

II-lea Hristovici (Bulgaria) cu 41 din 50.

III-lea: Rallis (Grecia) cu 40 din 50.

Se ştie că în sistemul Cupelor regale naţiunea respectivă nu poate concura.

Cupa M. S. Regelui Carol II-lea a revenit echipei greceşti prin d. Maltsiniotis. Echipa Greacă a deţinut-o şi acum un an.

Astăzi Joi orele 10 a. m. se va disputa cupa M. S. Regelui Boris III-lea al Bulgariei în aceleaşi condiţiuni ca şi ale cupei româneşti.

La orele 14 va fi pe terenul de Tir dela Băneasa o expoziţie de câini de vânătoare, iar la orele 16 echipele streine participante vor merge la mormântul eroului necunoscut unde vor depune câte o coroană de flori.

PARTICIPANŢII LA CAMPIONATELE BALCANICE DE TIR

ASTAZI

România-Franţa

Pe stadionul „Jean Bouin" se dispută astăzi matchul de rugby România-Franţa. După victoria senzaţională a României, asupra Olandei, desigur că suntem, dacă nu favoriţi, în orice caz foarte capabili de un rezultat mai mult decât onorabil.

Nu trebue însă să ne culcăm pe laurii victoriei asupra Olandei.

Putem câştiga matchul asupra Franţei. Nu-i exclus. Dar putem, mai ales, să-l pierdem.

Căci Franţa, este — indiscutabil — superioară în sportul cu balonul oval.

Totul este ca să ne comportăm onorabil.

Este tot ce cerem dela reprezentanţii noştri.

Carnet

PIKY KRONER

a intrat în gura specialităţilor fiindcă în matchul de Duminică l-a eliminat din joc pe Baratky. In acceaş gazetă într'o coloană este înjurat, iar în cealaltă lăudat. Fiecare după cum ţine sau nu ţine la vedeta blondă. Se mai vorbeşte şi de o oarecare compensaţie pe care d. Kroner ar fi acordat-o Rapidului fiindcă l-a lăsat în zece oameni. Se poate.

Cert este că d. Kroner face scandal în jurul numelui său ori de câte ori arbitrează. Şi acesta-i un record, mai ales că fostul olimpist arbitrează atât de rar!

CAZUL BARATKI

este la ordinea zilei. Realitatea e că avertismentul sau mustrarea care i s'a făcut este apă de ploae. Minunea rapidistă va mai face «catch as catch can» cu careva pe teren. Dealtfel de cind nu mai merge la football, îşi asigură existenţa prin sportul celălalt, mai la îndemână.

JUVENTUS

a cerut măsuri speciale (delegat federal) susţinute cu speze proprii pentru integritatea jucătorilor la Braşov.

Match cu F. C. Ciemag.

Până nu e foc nu iese fum.

ARTICOLELE

lui Virgil Popescu sunt regulat „lucrate" la ortografie. Bunăoară, e lege că dacă el scrie SAU, îi apare S'AU (cu apostrof) şi vice versa.

Desigur că avînd în vedere anumite „chestii" precizate într'un „Pro Domo" să nu puneţi pe seama lui şotiile tipografiei.

Pe cuvînt de onoare că e profesor de limba română. A i se vedea manuscrisele articolelor. Numai acestea sunt valabile pentru... ortografie.

ECHIPA MANJILOR

va fi formată numai din români. Aşa s'a comunicat de d. Tillea.

De ce atunci se mai pomeneşte în specialitatea lui Silvan de Variassy şi alte nume greu de pronunţat româneşte, aproapos de chestie?

CREDEM

că nu mai poate fi pusă la discuţie selecţionarea lui Iordăchescu, Ploeşteanu, Cocluban, Pop, Oană, cari sunt de departe excepţionali pentru o echipă B.

RUGBY DE CARPEALA

Viforul Dacia avea Duminecă un match uşor cu o echipă oarecare, dela care nu putea pierde. Totuşi pe teren, la ora matchului, lipsiau jucătorii cu ţapca. Un băiat de inimă, unul din cei care suferă pînă la lacrimi pentru clubul lui, a alergat într'un suflet la echipa de football care jucase matchul ei.

— Mă băeţi, ajutor! Care vrea să joace rugby, fiindcă n'avem oameni.

Şi aşa s'a făcut că au jucat rugby 3 footballişti: Nicolau, Cociu şi pare-se Gică Ionescu sau altul.

Bine înţeles Viforul a pierdut.

Noi am făcut puţin caz de Vifor. Atît cît au fost oameni cumsecade. Dar de vreme ce, în loc să-şi facă datoria, dumnealor nu catadicsesc, ne pare rău, dar le facem stânga 'mprejur. Punct. Sau punct şi virgulă dacă îşi revin în ceasul al 11-lea.

CAMPIONATUL DE PING-PONG

al Bucureştilor este în plină desfăşurare. Sala Aurore şi-a luat aspectul obişnuit de sinagogă.

Campionatele interbalcanice de tir

In cadrul campionatelor interbalcanice de tir azi 14 Octombrie a. c. la poligonul de tir al Academiei Naţionale de Educaţie Fizică s'a disputat concursul de tragere cu carabina pe distanţa de 50 metri.

Rezultatele tehnice sunt următoarele:

I. Echipa Greciei: Chonndrac 392 puncte; Livados 387 puncte; Panpoulis 384 puncte; Natsoulis 381 puncte; Aravositas 382 puncte; Total 1.925 puncte.

II. Echipa României: Ionescu Călineşti II 389 puncte; Ionescu Călineşti I 383 puncte; Mirea 387 puncte; lt. Vetre 382 puncte; Grant 378 puncte; Total 1.924 puncte.

Satele basarabene sub ocupaţia judeilor

Jidovii cuibăriţi printre răzeşi şi mazili

ORHEI 13. — Populaţia satelor basarabene geme sub stăpânirea iudeilor. Pretutindeni iudaismul lasă numai ruină şi jale. Românii basarabeni au fost storşi de toată vlaga economică, de altă dată şi astăzi aruncaţi pe ghilotina sărăciei sunt sortiţi să piară. Iar locul răzeşilor şi mazililor a fost luat de jidovi.

Ne oprim de astă dată în satul Cuizănea, mare, bogat, moldovenesc. Vre-o 22 de familii evreeşti s'au pripăşit aici printre răzeşi şi mazili. Iată-i aşezaţi în frontul lor de acaparare comercială.

Meer Recevschi, Aron Roitman, Haim Burştein, Aron Liberman, Feiga Strâmban, Perla Liberman, băcănie; Aizic Gh. Liberman, cârciumă; Zisel Paghis, debit de rachiu; Freida Roş, manufactură; Leiba Liberman, cerealist; Meer Strâmban, Froim Paghis, Strul Fişman, Ghers Liberman, Aic I. Liberman, Ihel Feldman, cultivatori de tutun; Volf Coga, baham; Mendel Recovschi, David Liberman, Talie Paghis, Bella Strâmban, intermediarii cerealiştilor; Herscu Vodonoz, croitor.

Numai trei creştini se ocupă cu comerţul şi anume: Maxim Tăntu, băcănie; Ştefan Turcanu, manufactură şi Spiridon Chirtoacă, cârciumar.

Toţi trei sunt pe calea de a-şi închide comerţul din cauză că nu pot elibera marfă pe credit, cum fac jidanii.

Mai găsim aici 4 lemnari şi un ferar, creştini. Nici un evreu lucrător manual.

In fine, d. Soare, fost şef de post pe aici, a ieşit din jandarmerie şi s'a făcut morar.

Să vedeţi, că în acest sat s'a cuibărit şi democraţia, adică ţărăniştii şi liberalii.

D Burueană, directorul şcoalei primare, fost consilier judeţian el membru în delegaţia permanentă a prefecturei până la recentele alegeri judeţene, când a ieşit la sorţi, este naţional-ţărănist.

D. Drugus, cumnatul primarului oraşului Orhei, fost primar şi el până la ultimele alegeri comunale, când a ieşit la sorţi, este liberal înfocat.

Aceşti doi oameni, sunt stâlpii democraţiei de aici, având în vedere, că în judeţul nostru liberalii şi ţărăniştii sunt strâns uniţi în contra naţionaliştilor.

Această democraţie stă în dosul lui Iuda şi-l sprijină împotriva românismului.

DR. T. VICOL

Cum sunt trataţi muncitorii dela Casa asigurărilor sociale din Rădăuţi-Bucovina

C. LUNG-Bucovina 13. — La fabrica de cherestea a jidovului *Kismann*, s'a întâmplat un accident cu urmări grave asupra muncitorului creştin *Niculae Cerbu*. Lucrând cu o ţapină, a fost lovit peste gură, mutilat, desfigurat şi cu toată dantura distrusă, încât nu mai este în stare să-şi întreţină gloata din casă.

Medicul Casei de asig. soc. din Câmpulung-Bucovina, jidovul *Heinrich Garais*, l-a internat în spital, unde de fapt nu i s'a dat nicio îngrijire aşa încât după vreo 8 zile s'a constatat că bucăţi din dinţii muncitorului erau înfipţi în limbă.

Socotindu-se nenorocit, de un an de zile cere un ajutor de accident dela Casa asig. sociale, unde cotizează de mai bine de 3 ani, şi abia zilele acestea i s'a acordat *suma de lei 438*.

Intrebăm ministerul muncii şi ocrotirilor sociale, dacă nu e păcat de Dumnezeu cu această batjocură de ajutor, când bietul muncitor şi-a cheltuit toată averea cu tratamentul, în timp ce salariaţii jidovi, sunt trataţi de către Casa asigurărilor sociale, cu mănuşi şi cu ajutoare grase?

Dela Asociaţia generală a absolvenţilor şi absolventelor liceelor comerciale din România

Marţi 12 Octombrie, o delegaţie din partea asociaţiei, a prezentat d-lui ministru, al Educaţiei Naţionale şi d. rector al Academiei Comerciale, câte un memoriu cuprinzând următoarele deziderate mai urgente ale absolvenţilor liceelor comerciale.

a) Să se admită înscrierea la Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale, fie pe baza unui examen de admitere şi sub rezerva depunerei examenului de bacalaureat în una din viitoarele două seziuni, sau să fie primiţi ca auditori, rămânând ca după ce vor lua bacalaureatul, să li se transforme audiţia în frecvenţă şi să fie admişi la examenele de fine de an.

b) Să nu se mai primească în Academiile Comerciale cu bacalaureatul teoretic, întrucât au deschisă calea la toate facultăţile, prin primirea acestora li se limitează locurile totdeodată ţinând seama că bacalaureaţii teoretici n'au pregătirea necesară studiilor comerciale şi că exodul către Academie este datorit faptului că mulţi respinşi la examenul de admitere dela alte Facultăţi, găsesc aci calea liberă intrând fără examen. c) Să fie primiţi în funcţiuni publice numai pe baza adeverinţei de absolvirea al Liceului Comercial. d) Să beneficieze de termen redus la armată numai pe baza adeverinţei al Liceului Comercial.

Dela Asociaţia „Sprijinitorii [illegible]oţilor"

Se aduce la cunoştinţa membrilor şi celor ce vor să se mai inscrie în asociaţie, că d. preşedinte Baron Alexandru Stârcea, primeşte zilnic intre orele 19-21 la sediul asociaţiei în Calea Victoriei Nr. 2, telefon 4.43.51.

Deasemenea, membrii comitetului de conducere şi cenzorii sunt convocaţi în şedinţă extraordinară astăzi Joi 14 Octombrie 1937, orele 21.

DIRECŢIUNEA GENERALA
A MONOPOLULUI
ALCOOLULUI
Biur. Depozitelor Judeţene

Publicaţiune

Se publică spre cunoştinţa generală că în ziua de 28 Octombrie 1937, ora 10 a. m. va avea loc la direcţiunea generală a monopolului alcoolului din Bucureşti, calea Victoriei Nr. 114, în sala de licitaţii, licitaţie publică cu oferte închise pentru acordarea distribuirii spirtului casnic şi rachiurilor de monopol în judeţul Năsăud, conf. art. 51 din legea monopolului vânzării spirtului şi băuturilor spirtoase şi a taxelor de consumaţie, alin. 1 şi 3.

Plafonul minim este de 1.400.000 gr. dal. anual.

Licitaţia se va ţine în strictă conformitate cu prevederile caietului de sarcini şi ale regulamentului pentru vânzarea şi distribuirea produselor monopolului alcoolului publicat în Monitorul Oficial No. 222 din 26 Sept. 1934 şi cu complectarea făcută cu I. D. R. No. 3511 din 20 Dec. 1934, şi publicaţia în Monitorul Oficial No. 5 din 5 Ianuarie 1935.

Distribuirea se va acorda pe timpul dela adjudecarea definitivă şi până la 1 Aprilie 1941.

Odată cu depunerea ofertei se va depune şi garanţia prevăzută de art. 7 din caietul de sarcini.

Orice alte relaţiuni asupra condiţiunilor din caietul de sarcini şi regulament, se pot lua la direcţia generală a monopolului alcoolului, biur. Depozitelor judeţene, în toate zilele de lucru între orele 12-13.30.

TECHNICA GENERA
Inginer GH. CRET
Bucureşti I. — Strada Regală No. 16 — 18
TELEFON 3.35.04
Intreprinderi ... trice, sanitary şi ... centrale, radio, ... maşini şi materiale
CU PREŢURI CONVENABI

MOBILE Sufragerii, cabinete, ... Dormitoare şi Garnituri ...
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 35 şi B-dul Maria No. 1. — Tel.

CUMPARAŢI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale şi
IOAN PUCHIU
Bucureşti, Calea Moşilor, 21 — Telefon

VIZITAŢI Ceasornicăria Românească
ANTON PETRAŞINCU
B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de

In cazuri de balonari de stomac, intestine, la tulburări renale, biliare, ficat, scaun anevoios spasmodic, la hiper tate, arsuri de stomac şi stări nervoase, dicii indică ca cel mai bun mijloc de decare, preparatul american „GASTRO cu renume mondial.
„GASTRO D." Se află de FARMACII şi DROGUERII

Scandalul dela fabrica de z din Tg.-Mureş continuă

Se impune distrugerea acestui cuib de co şi iredentism

In atenţia ministerului Munc

TG. MUREŞ 13. — Cum era şi firesc, întreaga opinie publică din oraşul şi judeţul Tg. Mureş, precum şi din judeţele alăturate au manifestat simpatia lor faţă de lucrurile destăinuite de noi, pentru înlăturarea străinilor dela fabrica de zahăr din oraşul Tg. Mureş, străinii cari au sugrumat şi îngenunchiat munca şi braţele româneşti. Mai ales acum când începe campania lucrului de toamnă, spargerea cangrenei comuniste aduce speranţe în inimile tuturor muncitorilor români.

Toţi jidanii, puşi în posturile de conducere în această fabrică, sgâlţâiţi de noi au început să se gândească la ceasul de drastică judecată, care desigur nu va întârzia. Directorul fabricei, jidanul Sandor Krammer, cehoslovac de origine, cu toate că este de 15 ani în ţara românească nici nu ştie româneşte. Dar cozonacul ce-l mănâncă, este supt din brazda şi sângele românesc. Jidanul Stern-Stelescu, mâna dreaptă a lui a căutat să facă din fabrică o fortăreaţă iredentistă, unde elementul românesc nu are ce căuta. Atunci când în urma anumitor presiuni erau angajaţi şi români, toţi lucrătorii minoritari lăsau lucrul — declarând greva generală — până când aceşti noi angajaţi români era daţi afară, sau înscrişi în sindicatele lor comuniste.

Continuăm azi cu publicarea listei lucrătorilor dela această fabrică: Kacso, ungur; Szokyori, ungur; Szilvester, ungur; Vintzel, ungur; Papatsy, ungur; Janno, ungur; Győry, ungur; Platz, ungur; un nemai întâlnit protivnic al românilor. Lienger, neamţ; Bako Szakiory, ungur; Klein, ungur; Fabian, marry, ungur; Lazlo cum se vede la acest 16 lucrători şi cât unul singur român.

La maşini deasemenea străini. Iată-i: Cservy ky, ungur; Gaal, ungur; gur; Branieszi, ungur; gur; Banyai, ungur; gur; Demeter, ungur; Magylary, ungur; Revesz, jidan; Mezaros

Nici că se poate ră să se fi văzut bată joc în halul acesta

Ministerul Muncii măsurile necesare că de zahăr care este tru românii din Tg. Mureş pecte cel puţin o parte ţării ce-i brăneşte şi aceşti venetici nu timent.

TRAIAN MU

Incurajaţi industria şi comerţul românesc

COMUNICAT

Nivelul cultural se ridică astăzi în mare măsură şi prin radio.

Conferinţe instructive, muzică aleasă, ştiri politice, sunt astăzi retransmise fidel în fiecare casă, prin radio.

Cu cât calitatea aparatului este mai bună, cu atât audiţia este mai plăcută.

In urma intervenţiei Soc. de Radiodifuziune firma PHILIPS a hotărât să sprijine aceste năzuinţe culturale, şi a fixat pentru noul sezon 1937/1938 preţuri extrem de reduse pentru toate tipurile de aparate, oferind în acelaş timp, în ceeace priveşte calitatea, cea mai desăvârşită perfecţiune realizată până acum.

Pentru a da fiecăruia posibilitatea să-şi cumpere un aparat de radio perfect, firma PHILIPS a luat deciziunea, în urma dorinţei speciale a Societăţii de Radiodifuziune, de a vinde aparatele de radio cu mari înlesniri de plată şi anume până la 18 rate lunare.

C

Stăvilire
în urm
tenţii
solda

Dela Teatrul N

In matineul, cu preţuri
Joi 14 Octombrie,
torii» de Otto Brul,
reanu, Gr. Mărculescu,
Pintesteanu, N. Dimiriu,
Manu, N. Săvulescu,
migdali, Dobre Ene,
Fifi Mihailovici, Maria
Mihalcea, Tilda Radoviţi

*

«Poveste de toamnă
în regia d-lui Ion Sahighian
cerea d-lui Dragoş Protopopescu
prezintă din nou,
tombrie, cu d-nii
Sârbul, N. Brancomir,
Dufulescu, Ion Manu,
Atanasiu, M. Gingulescu,
I. Ulmeni, V. Cretolu,
Marietta Anca, Mariella
Carandino, Fifi Mihailovici,
luntaru, Aglae Metaxa,
triade, Orchestra
Theodor Rogalsky,
lui E. Humperdinck.

Poşta Redac

D. M. Vidmo Ghi
— Am primit articol
Vă mulţumim. N'au
apară din motive
voinţa noastră.

D. Romulus Grigori
Seria de articole despre
mintiţi în scrisoarea
gătite. Nu pot apărea,
za noastră. Credem
pre ce este vorba.

D. Ion Voiculescu-Sinaia
camdată nu numim
la Sinaia.

Cum se desfășoară manevrele

Stăvilirea ofensivei partidei roșii.—Roiurile se inversează: în vreme ce partida roșie în urma înării contactului și a informațiunilor culese trece la organizarea rezistenței pe pozițiile cucerite, partida albastră se pregătește de atac. De vorba cu soldatul român despre manevre, despre oștire și despre misiunea ei în general

— Dela trimisul nostru special —

Din cele expuse în reportagiul nostru de ieri asupra situației tactice inițiale, cetitorii noștri au reținunt de sigur următoarele elemente:

a) *partida roșie*, al cărei obiectiv principal era să cadă în spatele comunicațiilor armatei adverse printr'o îndrăzneață mișcare de flanc, armata care — ipotetic — se află angajată în luptă la Nord de Muntele superior, a executat o energică acțiune ofensivă către Sibiu, reușind să-și împingă elementele cele mai mobile, cavalerie și care de recunoaștere, până sub înălțimile Orlatului;

b) *partida albastră* s'a străduit să stânjenească această mișcare ofensivă cât mai mult posibil, aruncând în luptă tot elemente de aceiași categorie — cavalerie în special — cu intențiunea de a organiza mai ... o bază serioasă de rezistență pe înălțimile dela Vest de Sibiu și de a trece mai apoi la contra-ofensivă imediat ce ar fi reușit să-și aducă pe teatrul de operații diviziile de cari dispunea la Nord-Est de acest oraș.

*

In cursul zilei de 11 Octombrie pe la amiază, avantgarda partidei roșii s'a izbit de primul eșalon de rezistență al albaștrilor și s'a văzut nevoită să se oprească, în așteptarea unor noui întăriri.

Folosindu-se de acest moment de răgaz — și aflându-se de altfel 'n executarea planului său inițial, — comandantul partidei albastre a trecut în noaptea de 11 spre 12 Octombrie la realizarea dispozitivului său ofensiv. Astfel că, în ziua de 12 Octombrie, situația inițială se anunța pe cale de a fi complet inversată: partida albastră contra-atacând și silind pe roșii — atacatorii de eri — să se pregătească de apărare.

Operațiunile din 12 Octombrie

Incepând din noaptea de 11 Octombrie și până în ziua de 12 Octombrie la amiază, s'au făcut și de o parte și de cealaltă pregătiri în sensul celor expuse mai sus. Partida roșie grăbindu-se să-și organizeze rezistența pe noile poziții cucerite în flancul stâng al adversarului, spre a-și continua eventual ofensiva, iar partida albastră mișcându-și grosul trupelor înainte, în dispozitiv de ofensivă, spre a respinge definitiv pe roșii, deocamdată în pozițiile lor inițiale.

Din însuși textul relatărilor oficiale ca și din cele explicate nouă pe teren, aceste pregătiri au constat în aducerea grosului infanteriei pe primele linii, în fixarea și organizarea pozițiunilor de artilerie, într'o asiduă utilizare a aviației din ambele părți ca și în instalarea pe teren a întreg aparatului de observație, legături, transmisiuni și subsistențe. Cu alte cuvinte, războiul de mișcare se convertea în război de poziții

Din nou pe teren

Ca și în ziua precedentă, însoțiți de d-nii locot. colonel ANDRONESCU și maior TITI IONESCU, am făcut o lungă incursiune cu autobusul pe teren, de astă dată pentru a vizita dispozitivul forțelor albastre dela nord de SIBIU, ce aveau drept primă bază de sprijin linia ȘURA MARE, SLIMNIC, RUȘI, VESEUD, cu direcția de efort spre PRESACA, GUȘU, APOLDUL de sus, TILISCA.

Am văzut cu acest prilej artileria grea și obuzierele în poziții înzidite alese și admirabil camuflate, un balon captiv în observație și o companie de infanterie fixată pe poziții în prima linie, pe crestele splendidului defileu dintre MANDRA și ALAMOR. După cum am avut prilejul să admirăm la întoarcere și un batalion de infanterie desfăcut în formații de apropiere în drum spre primele linii, pentru ca acolo să-și constitue baza de plecare la asalt.

*

Din considerațiuni lesne de înțeles, nu voi stărui aci asupra constatărilor făcute în legătură cu incontestabilele progrese tehnice realizate de armata noastră în ultimul an. (Lucru ce mă îndreptățește să sper că d. colonel Hotineanu, nu-mi va mutila acest reportagiu, consacrat mai mult descrierii manevrelor din punct de vedere pitoresc) Ci mă voi mărgini să arăt că, cu acest prilej s'au tras în onoarea noastră două focuri de tun, cu proectile de manevră: unul la trecerea noastră spre LOAUMAȘ, tras de un obuzier, iar altul la întoarcere, dintr'un admirabil tun nou-nouț, capabil să tragă proectile de câte cincizeci de kilograme la cinsprezece kilometri distanță, cu o preciziune uimitoare.

ROMANȚA UNEI GURI DE FOC

Ne-a impresionat în special — și vă rog să mă credeți că în cazul de față termenul de «impresionat» nu e deloc o exagerare — cea de a do dovadă de atenție ce ni s'a arătat, cea cu tunul cu tragere lungă.

La un semn al d-lui colonel IONAȘCU, vreo opt servanți cu profiluri demiurgice se înghesue în jurul piesei, bagă într'ânsa un proectil de carton, în care nu știu dacă se găsea două sute de grame de pulbere, dau țevii o înclinare convenabilă, apoi execută comanda de «FOC»! Detunătura care-a urmat numaidecât flacării a fost formidabilă. Căci nu ne-a provocat numai un gol la stomah și o senzație de enormă presiune asupra măselelor, dar — ceea ce e și mai grav, — ne-a transformat în țăndări câteva geamuri dela autobuz și a făcut să răsune peste toate dealurile din împrejurimi niște bubuituri de credeai că se prăbușește cerul peste noi.

Cu toții cei de față am făcut simultan aceiași reflecție: Dacă un simplu proectil de manevră face astfel de ravagii, obuzele și srapnelele veritabile, în cazul când nu-l ucide pe inamic înainte chiar de a-l atinge, îi vor tăia în orice caz pofta de a mai scoate nasul din vizuină.

Aspecte dela manevre: trecerea unui defileu.

O mișcătoare profesie da credință' a unui simplu soldat Român

După cum v'am arătat mai sus, înainte de aceasta am inspectat o companie de infanterie instalată pe poziții în prima linie, cu consemnul de-a apăra defileul ce desparte MANDRA de ALAMOR. Aci, după ce ni s'au dat toate lămuririle tehnice asupra dispozitivului, lămuriri pe cari am găsit de cuviință să le păstrez numai pentru mine, tocmai ne pregăteam să plecăm, când ni s'a adus vestea că autobuzul ni s'a împotmolit într'o vale pe când încerca să întoarcă. Comandantul trupelor de pe poziție a avut gentilețea să trimită imediat câțiva oameni ca să ajute la despotmolirea mașinei. Insă cum această operație trebuia să dureze vreo jumătate de ceas, ca să ne trecem vremea, am început o discuție cu soldații.

Ghiața a rupt-o d. maior TITI IONESCU, mentorul nostru oficial pe câmpul de manevre. Figura sa simpatică, ochii săi limpezi și bravi, cuvintele sale pline de farmec, tocmai pentru că le simți pornite din inimă, — însușiri neprețuite cari pe noi ne-au câștigat din primul moment, a sedus imediat și pe soldați.

— De unde sunteți voi, camarazi? se adresă d-sa unui grup adăpostit lângă o mitralieră camuflată cu coceni.

— Din Dolj, domnule maior, să trăiți! — răspunde cu glas limpede și cu o francă privire de ostaș, primul servant. *(Flăcău bine zidit, din făptura căruia par'că dogorea istețimea și clasicul bun simț românesc).*

— Ei, cum vă simțiți voi, în efectele astea? Sunteți în termen sau concentrați?

— Suntem concentrați și ne simțim bine.. Dar, ca să vă spunem drept, ne cam usturà la inimă când ne vedem nevoiți să ne așternem prin noroi și să ținem în bătaia ploii efectele astea noui.

— Cum asta? Ați fost echipați cu lucruri noi?

— Vedeți bine — și zicând acestea ostașul își arătă mantaua și tunica. Tot ce vedeți pe noi vine deadreptul dela fabrică. Și, nu știu cum, însă mult mai bine ne-am fi simțit în niște haine mai de tăvăleală.

— Ei, asta să fie toată supărarea voastră. Doar nu era să vă îmbrace Țara în zdrențe, numai din dorința de a nu aduce o ofensă ploii și noroiului..

Maiorul râde și, râzând, face o ștrengărească gropiță în obrazul stâng. Soldații râd și ei, cordial și nestânjenit..

— Dar cu mâncarea cum stați?

— Și mai bine, domnule maior. Aseară și azi dimineață ni s'a dat hrană caldă. Acuma avem la noi pâine și conserve, precum și ordinul de-a le folosi dacă până la ora douăsprezece nu ni se aduce ciorba.

Simplu și patetic ca un țăran și ca un ostaș

— Foarte bine, — făcu ofițerul, apoi tăcu câteva secunde. Aveam chiar impresia că n'ar mai avea ce întrebări să pue acestor simpli soldați ce își roaminteau aci, pe crestele unui defileu pitoresc, cum să-și mânuiască armele, pentru a-și apăra Patria în vreme de cumpănă.

Atunci se petrecu o scenă pe care n'am s'o uit niciodată, deoarece cu acest prilej mi s'a revelat din nou admirabilul fond moral al nației noastre. Nație sobră în gesturi, simplă în aparență, dar ascunzând sub această robustă și sănătoasă simplitate o nestimată substanță de eroism și de noblețe înăscută.

Cu glasul tot atât de potolit, dar numai cu oarecare plus de văpaie în priviri, soldatul doljan se adresă — el de astă dată, — superiorului său:

— Să știți însă, Domnule Maior, că ceia ce ne-a mișcat mai mult n'a fost nici efectele noi cu care am fost îmbrăcați la cazarmă și nici hrana cea bună pe care o primim aci și pe care unii din noi o avem și pe acasă. Ci cu totul altceva.

— Ce anume? — făcu maiorul cu o legitimă lucire de curiozitate în ochi, curiozitate transmisă și nouă.

— Singurul fapt că am fost aduși să facem manevrele aci. Dumneavoastră știți că la noi în Dolj e numai câmpie. Drag ne este nouă și acolo nu-i vorbă, fiindcă acolo am deschis ochii și acolo avem rădăcină. Insă numai aci în Ardeal ne-am dat seama cât e de frumoasă Țara noastră și câtă minunăție e să-ți întâlnești frați de care ai fost despărțit sute de ani.

—Taci bre!

— Da, Domnule Maior, Și, drept să vă spun, că după judecata mea de om prost, acuma par'că aș lupta cu și mai multă dragoste, cu și mai multă înverșunare ca să apăr această Țară de cât înainte. Că tare-i mândră și scumpă, Domnule Maior și tare păcătoși am fi dacă nu ne-am aduna toate puterile ca s'o facem și mai mândră și mai frumoasă și mai puternică de cât este.

*

Mi-am întors repede fața, ca să-mi ascund lacrimile. Dar lacrimi de bucurie nu de obidă. Căci prin gura acestui țăran vorbea însuși instinctul istoric al neamului, năzuința sa sacră și legitimă către înălțare și expansiune.

SE VAD COLOANE DE OSTAȘI IN ZARE...

Ne scoboram cu autobuzul către MANDRA și deacolo spre SLIMNIC, localitate pe jumătate românească, străjuită de zidurile venerabile ale unei străvechi cetăți saxone în ruine. Deodată, la o cotitură de drum, pe o creastă de deal, se profilează în zare grupe numeroase de soldați. Grupele de câte doisprezece oșteni, în formație de apropiere, împânziră în câteva minute tot dealul. Iar în locul celor care scoborau, apăreau alții pe creste, tot mai numeroși, tot mai vioi în mișcări, tot mai grăbiți să ajungă la obiectivul principal al marșului lor. Erau și aceia tot țărani doljeni mehedințeni, poate chiar prahoveni și ilfoveni.

...Țara cea mândră și puternică, își aduna așa dar toate energiile sale eroice în acest simulacru de război, ca și când ar fi voit să vestească vânturilor și zărilor că știe și poate să-și împlinească destinul. Iar de la ferestrele a douăsprezece mașini, atașații militari a nouăsprezece state, urmăreau cu priviri placide această impresionantă desfășurare de forțe.

Metempsihoza nu e un simplu cuvânt gol: Sufletele legionarilor lui Traian și ale lui Alexandru Sever, încep să se reîncarneze...

NICOLAE BOGDAN

Cămăși Verzi
Găsiți la:
BALONUL ALBASTRU
Iordan A. Ionescu Ssori.
Str. Carol 62

Cumpărați eftin
La Magazinul „Tănăsescu"
str. Câmpineanu No. 1. (Teatru Național)
Asortat cu Articole de voiaj, Vânătoare și orice articol de Pielărie, *lucrate în atelier propriu*. Foarfeci, cuțite, brice, aparate și lame de ras. Articole de toaletă și parfumerie. Tocilărie pentru ascuțit obiecte tăioase.
Armurărie și munițiuni.
Articole pentru câini.

Articole pentru MENAJ
Ionescu
Porcelanuri, sticlărie, tacâmuri, obiecte pentru cadouri, ceară specială pentru parchete.
Strada Academiei, 23

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREȘTIN
Developează, mărește, reproduce. Aparate și articole pentru Fotografi amatori
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colț cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Se scumpește viața la Paris

BERLIN, 13. (Radiopress). — Agenția Stefani transmite din Paris: Datele statistice oficiale, referitoare la luna Septembrie constată un nou val simțitor de scumpire a vieței în Franța: prețurile în comerțul en gros au sporit cu 27 puncte, prețurile en detail cu 34 și articolele de prima necesitate cu 642 față de 615 în luna August.

Cetiți și răspândiți
BUNA „VESTIRE"

Informațiuni

Adunarea parohială a bisericii Oborul Vechi din Capitală este convocată pentru a doua oară Duminică 17 Oct. 1937 orele 11,30 a. m. în biserică.

Al II-lea congres național de boale contagioase sub Inaltul Patronaj al Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, fixat pentru zilele de 24, 25 și 26 Octombrie 1937, se amână pentru zilele de 29, 30 și 31 Octombrie 1937, pentru a putea lua parte la această dată d. ministru al sănătății și alți membri ai guvernului.

Asociația generală a funcționarilor administrativi din serviciile și instituțiunile ministerului sănătății, va ține, în zilele de 24, 25 și 26 Octombrie a. c., la Brașov, un congres general, în care se va discuta problema salarizării, înaintărilor și organizărei serviciilor, precum și alte probleme de interes general și special.

Absolvent Școala de Arte și Meserii. Caut post de șofer-mecanic în întreprindere sau particular. A se adresa: Ploești, Cuibul Verde, str. Romană, 28, pt. D-tru D. Filip.

Azi secția Culturală a Sect. II Negru „Al. G. Donescu", convoacă pe toți membrii săi în adunare generală pentru Joi 14 Oct. a. c. orele 8 seara la sediul său din Piața Sfântul Ștefan.

Adunarea se va ține sub președenția d-lui consilier comunal lt. av. N. Tănase, președintele activ al Secției Culturale, și se vor lua măsuri importante de organizare a secției.

Domnișoarele studente inscrise la Soc. „Crucea Roșie" prin asociația universitară a Crucii Roșii în Februarie 1937 și cari au urmat cursurile la Spitalul Militar, sunt rugate a trece pe la sediul central al Crucii Roșii str. Biserica Amzei 29, pentru a face reinscrierea pentru continuarea cursurilor în anul curent până la 20 Octombrie cel mai târziu.

Se atrage atenția că sunt obligatorii 3 ședințe pe săptămână. Se primesc și înscrieri noi de studente în aceleași condițiuni.

Solemnitatea deschiderii cursurilor școalei politehnice „Regele Carol II", va avea loc în ziua de Luni 18 Octombrie, ora 11, în marele amfiteatru al școalei.

Toți elevii-ingineri ai școalei sunt invitați a fi prezenți!

Iată că și românii noștri au început să reprezinte firme și industrii străine la noi în țară.

Vechiul și neobositul cinematografist *Athanase Dumitru Menglide*, făcând o vizită la Varșovia (Polonia) a avut ocazia să vadă marile studiouri de filme polone, cari după părerea d-sale, se apropie ca măreție și tehnică de marile studiouri americane.

Constatând progresele făcute de vecina și aliata noastră Polonia în arta cinematografică, d. *Menglide* a contractat imediat, luând reprezentanța întregului consorțiu de filme polone pentru România.

Academia Română va ține ședință publică Vineri 15 Octombrie curent, la orele 15. D. general R. Rosetti va face o comunicare despre Costache Rosetti Tețcanu, 1814—1879. D. Traian Săvulescu va desvolta o comunicare despre «O ramură a bogăției naționale la răspântie.

Incurajați industria și comerțul românesc

Renumita încălțăminte

Mociorniță
pentru doamne, domni și copii
Este neîntrecută prin:
trăinicia
frumusețea
și prețul ei eftin
Depozite proprii de vânzare în:
BUCUREȘTI: STRADA CAROL 29 CALEA GRIVIȚEI 128, ȘOSEAUA MIHAI BRAVU 12. (OBOR).
PROVINCIE: CLUJ, BRAȘOV, CRAIOVA, GALAȚI, PLOEȘTI, ROMAN, TECUCI, BUZĂU, CONSTANȚA, CÂMPULUNG, TÂRGOVIȘTE, TURTUCAIA, BISTRIȚA, (NĂSĂUD), BRĂILA, SLATINA, PITEȘTI, CARACAL, ROȘIORI DE VEDE

S'a redeschis! RESTAURANTUL
„Tinerimea Română"
Schitu Măgureanu No. 4
local complect renovat și bine aerisit, servește abonament la dejun și seara, trei feluri după listă, pâine la discreție cu 22 Lei
Seara grătar neîntrecut, pescărie, bufet rece, prețuri modeste
MUZICA DE JAZ, DANS, DISEUR. DESCHIS ȘI DUPĂ TEATRU
Domnii ziariști creștini beneficiază de 10% reducere

Singurul magazin Românesc de Lingerie Bărbătească
Cămăși, cravate, pijamale. Tăetura impecabila.
Lingerie pentru ofițeri.
„Niky"
DUMITRU BORCEA, — Calea Victoriei 114.

Doriți să mâncați bine și eftin la Oradia?
VIZITAȚI
RESTAURANTUL SINAIA
(Lângă Teatru, propr. Nicodim)
Bucătărie românească. — Lucrează Ioan Cărare, fost șef bucătar la Restaurantul Oltenia, Mamaia - Constanța
Seara grătar special
Vinuri alese din podgoriile Const. Bănceanu Panciu-Odobești
Muzica națională
Se fac abonamente — Meniu fix 25 Lei

Magazinul
C. N. DUMITRESCU
București, Str. Lipscani No. 68. Telefon 310-11
Anunță Onor. Clientela
că
pentru sezonul de toamnă este bine asortat cu ștofe pentru mantouri și rochii
Ultimele noutăți

Incălțăminte trainică
pentru sezonul de toamnă
Modele noi lucrate în ateliere proprii
Vinde cu prețuri excepționale
Magazinul V. VASILESCU
București, Str. Carol No. 43
P. S. Magazinul V. Vasilescu, prin modul cum servește clientela nu are rival atât în capitală cât și în provincie

LINGERIE BARBATEASCA
Cămăși, pijamale, halate etc. — CONFECȚIONEAZĂ ATELIERUL,
IONEL MUȘAT
Calea Moșilor No. 65 A. (Lângă Bulevardul Domniței)
PREȚURI CONVENABILE

Vestminte, obiecte bisericești, bijuterii **„Unirea"**
Constantin P. Mateescu, Str. Carol, 9

ULTIMA ORA

Eșecul d-lui Ion Mihalache

Grave divergențe de opinii la național-țărăniști. Semnificația participărilor de azi la Alba-Iulia

De două săptămâni încoace, în [illegible] s'a discutat pe gesturi, semnificația participării sau neparticipării fruntașilor politici la Alba Iulia.

Indeosebi prezența d-lui Maniu anunțată oficial de presa străzii Sărindar, drept un formidabil și neașteptat succes al d-lui Ion Mi-

ION MIHALACHE

halache, a fost comentată variat de câte trei ori pe zi, respectiv dimineața, la prânz și seara.

«D. Maniu va participa la serbări consolidând poziția succesiunii pentru d. Mihalache» — declara până alaltăeri întreaga presă de stânga.

Am fost singurul ziar care am făcut rezerve încă dela inceput.

In primul rând, cu toate aparențele continui nu am văzut probabilă prezența fostului președinte de consiliu la aceste serbări organizate de guvernul liberal, și in al doilea rând, aceasta n'ar fi putut avea nici o semnificație favorabilă pentru un guvern Ion Mihalache.

Cu toate acestea partidul național-țărănesc și d. Mihalache special a fost convins că d. Iuliu Maniu se va urni după cinci ani de așteptare spre Alba Iulia, pentru a facilita venirea la putere a statului țărănesc.

GRAVE DISENSIUNI LA NATIONAL-ȚARANIȘTI

Pentru a patra oară dela preluarea fotoliului prezidențial, d. Ion Mihalache, s'a înșelat în socoteli: 25 Martie, 15 Iunie, 15 August, 15 Septembrie, 14 Octombrie. Toate aceste date în anul 1937.

Neparticiparea d-lui Maniu la serbările comemorării lui Horia, Cloșca și Crișan, pune punct unui eventual guvern Ion Mihalache, sperat dealtfel numai de câțiva inițiați ai școlii țărăniste dela Topoloveni. Fiindcă lăsând considerațiunile de conjunctură cari ar fi împiedicat asemenea formulă politică, faptul că d. Mihalache nu este sprijinit în acțiunea sa de tot partidul și în deosebi de organizațiile ardelene face cum, declaram acum o lună jumătate, imposibilă prezentarea d-sale la potoul succesiunii.

Ardelenii și d. Maniu nu doresc un guvern Mihalache. Este a treia oară într'un an când manifestă public lucrul acesta.

Se pare însă că de astă dată am fost în fine înțeleși de toată lumea național-țărănistă.

In cursul săptămânii viitoare, imediat după întrevederea Mihai Popovici—Ion Mihalache, în care primul interlocutor va contura poziția celui de al doilea, se vor convoca forurile statutare ale partidului național-țărănesc.

Desigur se vor lua deciziuni cu aceiași obicinuită unanimitate, d. Ion Mihalache va fi elogiat și apoi spânzurat cu efigie odată cu tactica d-sale.

NELAMURIRI POLITICE

Opinia publică ocupată până astăzi să știe dacă vine sau nu vine d. Maniu la serbări, hotărindu-se prin aceasta soarta guvernului de mâine, se vede pusă în fața unei situații și mai imprecise.

Din cauze de boală d-nii Gh. Gh. Mironescu și N. Costăchescu nu pot participa.

D-nii Dinu Brătianu și Mareșal Averescu nu obicinuesc să vină la festivități.

D. prof. Nicolae Iorga fiindcă n'a fost invitat în calitatea cuvenită a fost mai categoric: a refuzat.

Mișcarea legionară a revocat deasemenea participarea.

In afară de d. Mihalache plecat cu automobilul din Capitală de teama unei întârzieri, **la Alba Iulia se găsește nu mai d. Vaida și guvernul.**

Cui va cădea sarul succesiunii?

STILEX

Slovacii vor cere autonomia

BERLIN, 14 (Radiopress). — Agenția Stefani comunică din Praga:

Partidul autonomist slovac anunță că cu prilejul celei de a 20-a aniversări a acordului din Pittsburg, va cere promulgarea unei legi concrete pentru a asigura autonomia Slovaciei promisă de d. Beneș înainte de alegerea sa în postul de președinte al republicei cehoslovace.

Rușii albi își mută sediul la Sofia

BERLIN, 14 (Radiopress.). — Agenția Stefani anunță din Sofia că generalul rus Abramov, succesorul generalului răpit, Muller, la postul de președinte al foștilor combatanți ruși albi a refuzat să vină la Paris după propunerea comitetului rușilor albi și a declarat că intenționează să mute sediul central al rușilor albi din Paris, la Sofia.

Marea bătălie dela Saragossa

Naționaliștii fac noui cuceriri

ROMA, 13 (Radiopress). — Agenția Stefani transmite din Saragossa:

«Douăzeci și patru de avioane roșii doborâte în flăcări și alte șase scoase din luptă: iată bilanțul celor trei lupte aeriene desfășurate în cursul zilei de eri, deasupra Saragossei, intre avioanele legionare și cele hispano-sovietice, care încercaseră într'o mare formație să bombardeze populația orașului, care tocmai celebra la catedrală, sărbătoarea Sfintei Fecioare del Pilar.

Prima incursiune s'a produs pe la orele 7 de către o escadrilă compusă din șase avioane «Martin Bomber», escortată de alte avioane de vânătoare tip Roth și Curtiss. Formația roșie a fost atacată mai înainte chiar de a fi ajuns deasupra orașului, unde mulțimea începea să se îngrămădească la Catedrala Fecioarei del Pilar.

Nouă avioane Rota și patru Curtiss incendiate, s'au prăbușit la pământ, în timp ce alte două avioane erau obligate să aterizeze, în urma loviturilor primite. Avioanele de bombardament au făcut o jumătate de întoarcere, dar în timpul fugii, două dintre ele au fost incendiate și s'au sfărâmat de pământ.

Cu toate semnalizările sirenelor, în toate cartierele orașului populația s'a ascuns, el a asistat la ceremonia religioasă și în acelaș timp la victoria avioanelor legionare.

Noui cuceriri

ROMA 14 (Radiopress). — Agenția Ștefani transmite din Salamanca:

Iată comunicatul Marelui Cartier General cuprinzând știrile primite până eri la orele 20:

„Armata de Nord, frontul Asturiilor: Continuându-și înaintarea în sectorul oriental, trupele noastre au ocupat Collado de Las Fuente, înălțimile din Pallaran și satele San Martin, Villenueva, Vallonii și Sobre Pietre. Am strâns peste 120 de morți, două magazine de muniții au căzut în mâinile noastre, am luat treizeci și cinci de prizonieri. Patruzeci și cinci de milițieni au trecut în rândurile noastre. In sectorul occidental: împușcături. Zece milițieni au trecut în rândurile noastre. In sectorul de Sud, una dintre coloanele noastre, pornind dintre Soto Cavana și vârful Rassa, a înaintat spre vest, ocupând piscul Pratilla și La Bandera, pricinuind inamicului mari pierderi. Am strâns 80 de morți. Doisprezece milițieni și două sute cincisprezece persoane venite din zona roșie, au sosit la sate de curând ocupate de trupele noastre. Alte coloane au curățat terenul, dincolo de pasul Saint Isidor, în apropiere de piscul Torre, de unele rămășițe ale trupelor inamice.

Armata din centru, în sectorul Avila: duel de artilerie în câteva sectoare. Frontul Aragon: Inamicul a atacat câteva din pozițiile noastre din sectorul Savignanigo, dar a fost respins cu mari pierderi. In sectorul Orna, trupele noastre au cucerit mai multe dealuri însemnate; în clipa redactării acestui comunicat, lupta continuă cu vădită superioritate a trupelor noastre.

*

SALAMANCA, 14 (Rador). — Agenția D. N. B. comunică:

Comunicatul naționalist de pe frontul Asturiilor, în sectorul de sud, că trupele naționaliste au continuat înaintarea ocupând Sierra Migue. In sectorul oriental naționaliștii au trecut fluviul P[illegible] la sud de Arrionda. [illegible] depășind acest sat și ocupând alte localități.

Pe frontul Madridului, în sectorul central, inamicul a atacat mai multe rânduri pozițiile noastre dela Cuesta dela Reina, fiind respins cu pierderi grele.

Pe frontul Aragonului, în sectorul Sabaningo, am continuat înaintarea, respingând mai multe contra-atacuri inamice.

In sectorul Orna, operațiile de curățire continuă.

In sectorul dela sud de fluviul Ebro, guvernamentalii au dat mai multe atacuri de o violență extraordinară, în deosebi împotriva pozițiilor noastre de la Fuente Mediana și [illegible]lero, fiind pretutindeni respinși. Aceste atacuri au fost sprijinite de un puternic foc de artilerie și de 40 tancuri, dintre care 16 au fost scoase din luptă și au rămas în mâinile noastre.

Arabii nu vor tolera instaurarea în Palestina a unei politici engleze de „mână tare"

ALEXANDRIA 14 (Balcan Oriente). — Presa egipteană continuă să discute pe larg problemele la ordinea zilei, ocupându-se mai ales de chestiunea Mediteranei și de problema împărțirii Palestinei după proectul englez.

In articolul său de fond de azi, ziarul «Mokattam vorbind despre Mediterana, stărue asupra faptului că Marea Britanie trebue să se convingă de existența unei noi realități, constituită de o Italie puternică pe mare și stăpână a Etiopiei, fapt care va trebui să modifice conceptul englez de hegemonie în Mediterana.

Ocupându-se apoi de Palestina, același ziar relevă că tăcerea actuală a arabilor din Țara Sfântă, înseamnă că ei lucrează la întocmirea unui plan pentru a demonstra lumii dreptatea cauzei lor și pentru a obține sprijinul altor țări chiar dintre țările europene.

D. EDEN
Ministru de externe englez.

«Vom vedea în curând pe Arabii din Palestina, realizând acest plan», — scrie mai departe, ziarul egiptean.

Politica de «Mână tare» instaurată de Anglia, va sfârși prin a recunoaște justețea cauzei arabe și aceasta întrucât în caz contrariu liniștea nu va putea fi niciodată restabilită.

Arabii nu vor putea admite cu niciun preț o politică engleză de mână tare, din următoarele motive:

1. Pentrucă Anglia ar intenționa crearea unui stat ebraic cu funcțiuni militare în serviciul Imperiului Britanic, alcătuind o amenințare permanentă pentru toate țările arabe.

2. Pentrucă dacă această experiență a politicei de «mână tare» pe care Anglia o încearcă în Palestina, ar reuși, Marea Britanie s'ar grăbi să o adopte și în alte țări de sub mandatul său, cum ar fi: Egiptul, Hedjajul, Irakul, Yemenul, etc. Ori, acest acest lucru nu va putea fi niciodată tolerat nici de cel din urmă cetățean arab conștient, cu dragoste de țară și dornic să respire un aer sănătos într'o patrie liberă și singură stăpână pe destinele ei.

WAHABIȚII SE PREGATESC SA INTRE IN PALESTINA

BERLIN, 14 (Radiopress.). — Agenția Stefani transmite din Cairo:

Cenzura introdusă de autoritățile britanice în Palestina împiedică controlul informațiilor ce vin de pe frontiera dintre Palestina și Transiordania. In urma știrilor foarte insistente triburile Wahabiților ar fi concentrate la frontieră în așteptarea prințului regal Faisal din Arabia Saudistă, care trebuie să sosească din Neged.

După alte știri guvernul britanic ar fi însărcinat pe cunoscutul arabist Philby, fostul rezident englez la Aden, convertit la islamism, amicul personal și consilierul intim al lui Ibn el Saud, să negocieze cu Suveranul Wahabiților posibilitatea de a găsi o formulă pașnică pentru soluția problemei arabe.

Italia trimete trupe în Libia

ROMA 14 (Rador). — Corespondentul agenției Havas anunță:

Din portul Neapole au plecat aseară spre Libia trei vapoare având pe bord 138 ofițeri și 2000 soldați.

Azi vor pleca spre aceiași destinație alți 6000 soldați.

Cum informează ziarele jidovești

Iată un savuros model de informație:

In ziarul «Dimineața» de ieri, a apărut următoarea telegramă:

Patru dezertori din armata generalului Franco

GIBRALTAR 13 (Rador). — Agenția Reuter transmite:

Patru tineri și anume: un englez, un german, un american și un olandez, au fost condamnați azi de tribunalul poliției la 14 zile muncă silnică.

Ei sunt învinuiți că s'au ascuns în magaziile de cărbuni ale vasului britanic «Celtic Star», în clipa plecării acestuia din Barcelona, la sfârșitul săptămânii trecute, călătorind clandestin și fără pașaport.

Se pare că cei patru tineri au luptat în rândurile brigăzii internaționale a guvernamentalilor spanioli, de unde au dezertat, îmbarcându-se clandestin pe «Celtic Star».

Ei comedie!.. care va să zică: au fost prinși patru naționaliști cari călătoreau și clandestin și... fără pașaport, erau din armata generalului Franco, DAR AU FUGIT DELA COMUNIȘTI.

U. R. S. S. pândește momentul prielnic pentru a ataca Manciuria

RIGA 14 (Balcan Oriente). — In urma instrucțiunilor formale date de Moscova, cartierul general al forțelor sovietice din Extremul Orient a fost de curând transferat dela Khabarovsk la Irkutsk, pe lacul Baical.

Serviciile technice au rămas pentru moment la Khabarovsk.

Cu toată opoziția mareșalului Blucher și a militarilor competenți, cari socotesc că localitatea Khabarovsk este preferabilă, datorită poziției sale strategice, acest transfer a fost totuși hotărât de Moscova din considerente de ordin politic.

Această schimbare ar fi, expresia voinții Moscovei de a-și spori influența asupra Mongoliei Exterioare și de a organiza și utiliza această țară ca bază pentru realizarea proectelor sovietice în Extremul Orient.

Din acest punct de vedere, Irkutsk este un punct de sprijin de o extremă importanță pentru o penetrație pacifică sau militară în Mongolia Exterioară, de care se găsește în imediată apropiere.

Generalul Milch la Milano

BERLIN, 13. (Radiopress). — Agenția Stefani transmite din Milano:

Generalul Milch, subsecretar de stat în ministerul Aviației Reichului, și generalul Vale, subsecretar de stat în ministerul Aviației Italiei, s'au întâlnit azi dimineață la Salonul Aeronautic din Milano și au vizitat împreună sălile salonului.

Generalul Milch și-a exprimat admirația pentru progresele aviației italiene.

Generalul Milch, a plecat azi spre Germania.

ECOURI ȘI POLEMICE

Cu privire la neparticiparea d-lui prof. N. Iorga la serbările dela Alba-Iulia, a apărut în Neamul Românesc următoarea precizare:

«D. profesor N. Iorga n'a înțeles să participe la solemnitatea dela Alba-Iulia, deoarece n'a fost invitat în calitatea cuvenită.

Știrea unor ziare că d-sa ar fi suferind, e o inexactitate, — și ceva mai mult decât atât».

Nici d. Dinu Brătianu nu va participa la serbările dela Alba-Iulia.

La Sibiu d. Tătărăscu, a avut o lungă întrevedere cu d-nii: I. Inculeț și R. Franasovici.

Din partea partidului național-liberal, va vorbi azi la Alba-Iulia d. Alex. Lapedatu și nu d. Valer Pop cum se anunțase.

Comitetul Asociației Internilor și Interni de spitale din București a convocat Congresul general al Asociației pentru 11, 12 și 13 Noembrie 1937.

Ședințele se vor ține între 9 — 12 seara în amfiteatrul Spitalului Colțea.

Delegația permanentă a partidului național-țărănesc, se va întruni săptămâna viitoare.

In această ședință se va examina situația politică.

Pentru a câtea oară!

O telegramă „Rador" ne anunță că guvernul comunist se mută la Barcelona.

De Sfântul Dumitru se va muta la Moscova.

D. docent dr. V. Trifu este plecat într'o lungă escursie de studii în străinătate.

D-sa va lua parte la două însemnate congrese de urologie ce se vor ține la Paris și Torino unde va face comunicări.

Este îndeajuns, de cunoscută autoritatea științifică a d-lui prof. V. Trifu pentruca să mai insistăm.

Starea d-lui dr. C. Angelescu, ministrul educației naționale, e foarte bună.

D. Gheorghe I. Brătianu, președintele partidului național-liberal, a ratificat excluderea din organizația de Dâmbovița a d-lor: Iulian Grideanu și Niculae Ionescu, avocați din Târgoviște și Traian Iuba din Găești, pentru acte de sabotaj și indisciplină.

D. Gheorghe I. Brătianu a plecat eri după amiază la Alba-Iulia.

D. Petre Papacostea s'a înapoiat eri în Capitală, venind dela Turnu-Severin, unde a văzut pe d. Mareșal Averescu.

Astăzi este suspendat servicial la primării.

Ministerul cooperației a fost încunoștiințat de tranzacția încheiată de o casă de export din Brăila pentru efectuarea unui export de 1000 vagoane de grâu în Cehoslovacia.

Azi fiind sărbătoare, Bursa și Banca Națională n'au lucrat.

LISABONA, 14 (Rador). — Mareșalul von Blomberg, ministrul de răsboiu al Reichului, a sosit la Ponte del Gada, unde-și va petrece vacanța.

Comitetul de direcție al U. C. B.-ului s'a întrunit eri dimineață sub președinția d-lui Al. G. Donescu.

Au participat și primarii de sectoare și au fost rezolvate lucrările curente.

Comitetul se va întruni din nou săptămâna viitoare, când se va ocupa cu recomandarea funcționarilor.

Au devenit vacante următoarele locuri de judecători și procurori: un loc de judecător la tribunalul Orhei; un loc de judecător la tribunalul Trei-Scaune; un loc de procuror la tribunalul Iași; un loc de procuror la judecătoria Orăștie; un loc de judecător la judecătoria Siria jud. Arad.

Numeroase trupe japoneze concentrate la frontiera Manciuriei cu Rusia Sovietică

TOKIO 14 (balcan oriente). — Comandamentul suprem al trupelor japoneze fiind informat asupra mișcărilor de trupe sovietice dela granița manciuriană, precum și de intențiunile agresive ale Sovietelor, a dispus întărirea frontierei dintre Manciuria și U. R. S. S.

In acest scop, în cursul ultimei săptămâni au fost concentrate numeroase trupe japoneze în nordul Manciuriei și în apropierea fluviului Amur.

Aceste trupe sunt evaluate la peste 200.000 soldați foarte bine înarmați și aprovizionați cu hrană și munițiuni din belșug. Ei posedă de asemeni un foarte modern material de răsboi și în special material de artilerie și arme mecanice.

De altfel în ultimele două săptămâni au fost semnalate, pe o scară foarte întinsă, mișcări de trupe sovietice spre frontiera Mongoliei exterioare, ceiace face să se presupună, având-se în vedere și alte indicațiuni sigure că Sovietele pândesc momentul oportun pentru a intreprinde o acțiune împotriva Mantchuko-ului în cooperație cu China.

PEKING, 13 (Rador). — Informațiuni demne de încredere sosite aci anunță că agitația stârnită în Manciukuo dela începutul ostilităților chino-japoneze, a devenit acută.

SHANGHAI 14 (Rador). — Azi se împlinesc trei luni dela începerea ostilităților chino-japoneze din regiunea Shanghai. Japonezii n'au reușit totuși să sfărâme rezistența chinezilor.

Se crede că japonezii ar avea de gând să schimbe tactica și să încerce o mișcare de învăluirea flancului, spre nord, pentru a întoarce liniile de apărare ale chinezilor.

In zona Tientsin-Pukeu forțele japoneze au înaintat cu 25 km. spre sud de Tehceu. Ele atacă pozițiile chineze dela Pingyuan și împrejurimi, îndreptându-se spre fluviul Galben.

D. general Papazoglu organizatorul paradei la înmormântarea generalului Cantacuzino

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ING. ANGHEL SALIGNY Nr. 2 Telefon 3.26.68 Redactor Responsabil: V. OLANIUC-STERE